

Giới thiệu Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút

Nhạc Thanh Băng đang ở cái lứa tuổi đẹp nhất của người con gái nhưng chẳng ai biết cô đã phải chịu nhiều đau khổ từ khi còn nhỏ.

Cô là trẻ mồ côi, sau khi sống trong cô nhi viện 10 năm thì được một gia đình giàu có nhận nuôi. Vốn tưởng rằng cuộc sống sẽ trở nên hạnh phúc hơn thì cô lại phát hiện ra đó là một gia đình xã hội đen khét tiếng. Họ nhận nuôi cô là vì muốn huấn luyện cô trở thành sát thủ. Cô được huấn luyện nên đã đóng được nhiều vai.

Trong giới sát thủ là đệ nhất sát thủ Huyết Ảnh không ai không biết. Trong giới giải trí là một ca sĩ gây ấn tượng và có lượng fans đông nhất Vivian, 1 diễn viên tài ba Khiết Tuyết Băng, một nhạc sĩ có nhiều bài hát hay Selena, một điệp viên nổi tiếng tất cả tội phạm nghe tên cũng phải run sợ Trương Tịnh, 1 luật sư tài ba trăm trận trăm thắng Thanh Tịnh, 1 bác sĩ nổi tiếng lừng danh trong giới y học Lục Tinh, 1 nhà khoa học lừng lẫy Eric, một Hắc Tự Dao chủ tịch tập đoàn về trang sức, thời trang, điện tử, khách sạn, nhà hàng, trường học, bệnh viện, bất động sản, chứng khoán, vv.... nhưng lại bị xuyên không đến nữ phụ lãng lợ trong câu chuyện chúng tôi yêu em, Thanh Ngọc một cái chết hết sức là quái đản lý do...

Hoàng Mộc HY Từ là một người phụ nữ lãng lợ, luôn tìm cách hại nữ chủ và cũng tiểu bạch thủ được các nam chủ yêu quý nhưng đến cuối cùng thì bị hại chết bị thảm theo nam chủ và hãm hại nữ chính. Nhưng Thanh Nhạc Băng đã xuyên vào nữ phụ thì số phận của nữ phụ sẽ không còn bị thảm như trước nữa.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Ám sát

- Ai sai mày ám sát tao? _ Một thân anh mãnh khảnh đứng trước người đàn ông đang quỳ rạp dưới mặt đất trên tay còn cầm một cây súng đang chia về phía người đàn ông. Kế bên còn có một người phụ nữ cùng một đứa trẻ khoảng 7-8 tuổi gì đó.
- Cô nghĩ tôi sẽ nói sao? Không thể nào đâu _ Người đàn ông đang quỳ mạnh mẽ nói.
- Oh tôi nghĩ vợ và con anh sẽ là người chết đầu tiên trước họng súng mới làm của tôi _ Cô gái đó lại lên tiếng, còn giọng ấy súng về phía người phụ nữ đang ôm đứa con mình vào lòng khóc thảm thương. Lời nói này đã tác động đến người đàn ông, giọng nói ông ta run run- Cô muốn làm gì họ?
- Anh nghĩ tôi sẽ làm gì? Chỉ cần 1 tiếng súng “PẮNG” 2 phát vào đầu hai người họ, họ sẽ xuống dưới đống anh _ Cô gái chuẩn bị bóp cò thì..
- Tôi khai, xin cô đừng giết họ, tôi khai mà _ Người đàn ông lên tiếng cầu xin.
- Nếu nghe lời từ trước thì tôi không cần tốn sức đem họ về rồi _ Cô gái đặt cây súng vào lưng quần lại.
- Là ông trùm Mafia ở Trung Quốc hiện giờ _ Người đàn ông sợ sệt nói.
- Hừ tôi đã rời khỏi họ, vậy mà còn muốn ám sát tôi, vậy tôi không nể tình xưa các người nhận nuôi tôi, chờ chết đi _ Cô gái lạnh lùng nói thầm trong miệng. Sau đó nhìn qua người đàn ông- Anh đi đi, đem cả vợ con anh nữa.
- Cô không giết tôi sao? _ Người đàn ông vừa sợ vừa mừng hỏi lại.
- Có đi không thì bảo _ Cô gái trừng mắt.
- Đi cảm ơn cô, cảm ơn _ Người đàn ông réo rít vui mừng cầu xin.

Và đây không ai khác chính là nữ chính chúng ta Nhạc Thanh Băng. Thật ra nó cũng không có nhân từ như vậy đâu chỉ vì nó nhìn thấy cô nhóc kia khóc như vậy, nó không muốn có thêm đứa trẻ như nó mồ côi như nó, vì nó đã biết cảm giác mồ côi cha mẹ như thế nào.

Hiện giờ nó đang nằm trên giường trong phòng suy tính kế hoạch làm sao để giết hết đám người nhà Mafia đó. Đột nhiên tay nó quơ chúng cái gì đó, à thì ra là quyển chuyện ngôn tình mà cô bạn thân nó đưa cho nó đọc. Nhưng nó chỉ lấy cho qua truyện. Không biết trời xui đất khiến gì mà nó lại lật ra đọc nữa. Đọc được khoảng 10 chương thì nó tức giận ném quyển chuyện đi xa.

- Thật đúng là một câu chuyện cầu huyết mà, rõ ràng nữ chủ là kẻ giả tạo vậy mà mấy thằng nam chủ cứ cho là nữ chủ ngây thơ hiền lành, không biết IQ cao mà bị chó tha sao, thật là tội cho nữ phụ, nhưng cuối cùng lại có kết quả bị thảm nhất trong truyện _ Nó đánh giá cậu chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 2: Âm sát- Tai nạn giao thông

Tối 12h đêm nó vận nguyên bộ đồ đen trên vai còn có túi vải. Lén vào ngôi biệt thự sang trọng, giờ này là giờ thay ca của vệ sĩ nên nó mới có cơ hội lén vào mà không bị phát hiện. Cũng may lúc nhỏ còn sống ở đây có thể nhớ nhớ chút nhút về địa hình nơi này.

Nó quan sát nơi phòng khách này xem có ai không sao đó lấy trong túi ra (có ai biết trong túi này là gì không bom đó) một quả bom do mình tự làm quả bom có hình thù kì lạ, nhìn cứ như quả bóng có nhiều màu sắc khác nhau nó đặt tên cho loại bom này là bom tắc kè. Đặt quả bom vào cái gối ở ghế sofa. Sao đó đi đường cũ lên thẳng ra ngoài không bị phát hiện không chút sơ hở. Nó đứng đó chờ cho 5 phút trôi qua là bom sẽ kích hoạt. Và “BÙM” tiếng nổ lớn vang lên chứng minh cho một ngôi biệt thự đã bị chìm trong biển lửa cùng những người trong đó.

Sáng hôm sau. Trên báo đài đưa tin nóng ngôi biệt thự của tỷ phú Jon cùng phu nhân đã chìm trong một vụ nổ bom. Không tìm thấy thi thể của cả 2 người. Chắc có lẽ đã bị bom làm nổ bành xác.

Nó nhìn màn hình TV mà nở nụ cười lạnh:- Là do các người tự chuốc lấy đừng trách tôi.

Nhanh chóng thay đồ đi dạo. Nó vẫn phong cách cũ là đen và đen. Đang đi trên đường nó nhìn thấy một đứa trẻ đang đứng giữa đường khóc um xùm. Mà người đi đường cứ mặc kệ xem như không có gì. Đứng xa một chiếc xe tải đang chạy về phía đứa trẻ. Nó nhanh chóng lao ra đẩy đứa bé đi nhưng không ngờ chiếc xe chạy quá nhanh đã tông phải nó. Nó ngã xuống lúc hơi thở cuối cùng nó tự nghĩ- Cuộc đời sát thủ lừng danh bị chết vì tai nạn giao thông thật mất mặt. Chắc là do giết quá nhiều người đây chính là quả báo mà Nhạc Thanh Băng này gánh.

Ba mẹ đứa trẻ chạy lại chỗ con mình. Đứa trẻ kể lại hết câu chuyện. vì thương cho nó đã cứu con họ mà hy sinh nên đã đem nó đi lo hậu sự.

Truyện này mình chưa có ý tưởng gì nhiều. Nên chỉ viết rất ngắn. Hứa chương sau sẽ cố gắng dài hơn một chút. Mong các bạn ủng hộ chuyện của mình. Để cử truyện mình nhiều vào. Chân thành cảm ơn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 3: Xuyên qua

Lờ mờ tỉnh dậy đầu tiên đập vào mắt nó là trần nhà màu trắng cùng mùi thuốc sát trùng xộc vào mũi. Khó chịu là tâm trạng đầu tiên khi tỉnh dậy, trong cuộc đời nó ghét nhất là phải vào bệnh viện cùng cái mùi thuốc kia. Nhanh chóng ngồi dậy phát hiện trên người mình là những sợi dây điện gắn tùm lùm. Trên đầu còn băng một cuộn vải trắng. Nó tự nghĩ- “Thật không ngờ mạng thật lớn xe tông mà không chết, đúng là trời vẫn còn thương ta.” Đột nhiên cửa phòng bị đẩy ra một người đàn ông trung niên bước vào. Nó đánh giá người phía trước mình. Trong có vẻ tiêu tụy, khỏe mắt bị thâm quầng có vẻ là thức nhiều đột nhiên ông ta vui mừng khi thấy cô: “Hy Tử con tỉnh rồi có biết là ba lo cho con lắm không? Đừng có làm chuyện dại đột nữa biết không”

- Đây bác gì đó ời, cháu tên là Thanh Băng, chứ không phải Hy Tử gì đó của chú đâu_ Nó khó hiểu nhìn người đàn ông. Suy nghĩ một hồi đột nhiên nó đơ như tượng:- “Hy Tử chẳng phải là tên nữ phụ trong quyển truyện cầu huyết kia sao?”

- Con sau vậy Hy Tử ta là cha con đây, để ta gọi bác sĩ vào xem cho con_ Người đàn ông lo lắng chạy đi kêu bác sĩ nhưng cô ngăn lại:- “Không cần”

- Người chú nói có phải là Hoàng Mộc Hy Tử không?_ Nó nghi ngờ hỏi ông.

- Đúng vậy con là Hoàng Mộc Hy Tử, ta là cha con Hoàng Diệu Quân đây_ Ông đau lòng nói.

- Chẳng lẽ mình xuyên không vào, không phải chắc chắn không phải nhất định có hiểu lầm gì đó ở đây_ Nó lẩm bẩm trong miệng.

- Con nói gì thế? Bây giờ cũng đã tỉnh đừng có mà dại đột nữa biết không, ba đi mua cho con ít cháo về ăn_ Ông vỗ vai cô. Song quay lưng đi để cô ở lại mà suy nghĩ. Lê từng bước vào nhà vệ sinh nhìn thật kĩ mình trong gương. Nó không tin vào mắt mình hình ảnh phản chiếu trong gương cứ nhiên giống y hệt nó mái tóc, màu mắt đều giống, chỉ có làn da là trắng hơn thôi, chắc có lẽ nghề sát thủ nên da nó hơi bị ngăm đen. Nhìn bàn tay trước mặt nó tự cười giễu chính bản thân. Tay nó nhuốm nhiều máu do cầm súng nên tay nó bị chai còn bàn tay này thì lại mịn màng như thế. Trở lại giường bệnh nó đã quyết định sẽ thành một người khác không còn là nữ phụ lằng lờ nữa, nó sẽ sống cuộc sống của riêng mình không dính líu gì đến đám nam chủ, nữ chủ đó. Nhưng liệu ông trời có cho nó như ý nguyện không mời các bạn đón xem chương tiếp theo vào ngày chủ nhật nhé.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Ai đây

- Ba mua cháo về rồi đây, Hy Tử con ăn chút đi_ Ông từ cửa đi vào. Trên tay còn cầm một hộp cháo cho cô.
- Vâng, cảm ơn....ba_ Nó áp úng nói. Từ trước giờ nó không gọi ai thân mật như vậy. Từ lúc mới nhận về nuôi họ không cho nó gọi ba mẹ xưng con mà chỉ được gọi chủ nhân xưng tôi. Đến lớn, thật là có cảm giác không quen/
- Ăn đi, đừng để nguội sẽ không ngon_ Ông đưa cháo cho nó.
- Vâng, ba con muốn xuất viện_ Nó vừa ăn cháo vừa ngược lên nhìn ông nói.
- Con thấy khỏe chưa mà đòi xuất viện_ Ông nhìn nó hỏi
- Khỏe rồi_ Nó cười tươi nhìn ông.
- Hy Tử con nghe ba nói đừng dính líu đến nam nhân đó nữa được không?- Ông đột nhiên nói giọng nói trầm buồn.
- Ba yên tâm con đã nghĩ kĩ rồi, không dính đến nam nhân đó nữa_ Cô trả lời lại.
- Ừ con đã nói vậy thì ba yên tâm, ta mong con sẽ thay đổi_ Ông yên tâm nói.
- Ba con đã thay đổi rồi không còn là Hoàng Mộc Hy Tử trước kia nữa_ Nó cười nhìn ông.
- Vậy ba đi làm giấy xuất viện cho con_ Ông vui vẻ đi ra ngoài. Ông vừa đi đột nhiên khuôn mặt nó trở nên lạnh lùng. Đúng đây là tính cách thật sự của nó.
- Vào đây đi, đừng có núp ở đó nữa_ Nó nói giọng không cảm xúc.
- Cho tôi hỏi phòng này của Hoàng Mộc Hy Tử vậy cô ta đâu rồi?- Một nam nhân bước vào.

Sẽ có tiếp ở chương sau.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Lục Khải Chính(Nam chủ 1)

- Anh tìm tôi có chuyện gì?_ Cô(tg từ nay chuyển nó thành cô nha mọi người) mặt không cảm xúc nói.
- Cô là Hoàng Mộc Hy Tử sao?_ Nam nhân nghi ngờ hỏi. “Làm sao mà lại có thể như vậy chẳng phải cô ta rất xấu sao? sao bây giờ lại đẹp như thế này chứ?” Vâng đây chính là suy nghĩ của Lục Khải Chính.
-
- Đúng là tôi. Anh là ai?_ Cô nhìn nam nhân hỏi. Mà câu nói đó lại làm nam nhân sững sốt nha.
- Cô không biết tôi sao?_ Nam nhân nghi ngờ hỏi lại cho chắc.
- Tại sao tôi hỏi anh chứ?_ Cô còn không hiểu hơn.
- Hừ giả nai sao? Tôi là người cô luôn bám theo đây_ Nam nhân hừ lạnh. Nhưng cô lại nói lại một câu làm nam nhân muốn té ngựa:- Tôi không quen anh.
- Tôi là Lục Khải Chính sao? Nhớ ra chưa?_ Nam nhân giới thiệu về mình. Còn cô nghe tên nam nhân thì cười khinh một cái.
- À thì ra là Lục thiếu sao, không biết anh đại giá quan lâm đến nơi tôi là có chuyện gì?

- Tôi đến xem cô chết chưa, nhưng hình như nhìn cô có vẻ rất khỏe mạnh nhỉ? _Lục Khải Chính đá đầu cô.
- Vâng, tôi rất khỏe, không cần Lục thiếu quan tâm, anh lo mà dành sự quan tâm đó cho Trương Thanh Ngọc đi, nếu không sẽ có một ngày nhất định tôi sẽ.... _ Cô nói câu đầy ẩn ý.
- Cô mà dám làm gì Ngọc thì tôi sẽ giết cô _ Lục Khải Chính hăm dọa. Nhưng cô lại xem như không là gì mà nói- Vậy để xem mạng tôi có xui xẻo tới nỗi mà đợi anh giết không nữa.
- Hừ cô giỏi lắm lo mà chuẩn bị quan tài cho mình đi, À...mà quên tôi nghĩ cô còn không đủ tiền để mua nổi một đôi giày cơ mà, làm sao mua nổi quan tài cho mình, hay là để tôi nhân từ độ lượng chữa cho cô một mảnh đất trống để chôn cô ở đó nhé? _ Lục Khải Chính giở giọng đùa cợt cô.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Tôi không còn là hoàng mộc hy tử trước kia

- Tôi không không có xui xẻo tới mức nằm dưới đất của Lục thiếu anh đâu _ Cô nói còn giả bộ như sợ xui xẻo lùi ra sau giường tránh xa Lục Khải Chính. Làm Lục Khải chính ngây người trước hành động giả bộ của cô, nhưng sau đó nhanh chóng trở lại bình thường vì nghĩ cô muốn làm mình chú ý.
- Hừ, cô đã nói vậy tôi cũng không chữa cho cô một mảnh đất làm gì _ Lục Khải Chính lạnh lùng nói.
- Anh cứ chờ đó, sẽ có ngày Hoàng Mộc Hy Tử đòi lại tất cả những gì các người đã lấy và làm với tôi _ Cô đột nhiên trở nên lạnh lùng. Nhìn hẳn vào Lục Khải Chính mà nói. Còn Lục Khải Chính thì ngây người nhìn cô, bởi vì đôi mắt màu xanh thẳm cứ nhiên nhìn vào không thấy đáy làm người ta bị cuốn vào không có lối thoát.
- Bây giờ....anh có thể đi rồi _ Cô nhìn Lục Khải Chính đang ngây người nói, làm Lục Khải Chính trở lại bình thường.
- Hừ, vậy tôi sẽ chống mắt lên xem Hoàng Mộc Hy Tử cô sẽ làm được trò trống gì _ Lục Khải Chính hừ lạnh nói. Song cũng quay lưng đi. Cùng lúc pa (tức ba của Hy Tử) vào, Lục Khải Chính thấy ông nhưng chỉ lướt qua không có sự tôn trọng của người nhỏ đối với người lớn.
- Cậu ta có làm gì con không? _ Pa cô trên tay là tờ giấy xuất viện bước vào hỏi cô.
- Dạ không, hần ta không làm gì con cả _ Cô trở lại vui vẻ nói.
- Ủ, ta yên tâm rồi, con mau chuẩn bị đồ chúng ta về nhà _ Ông yên tâm nói.
- Vâng, ba đợi con chút _ Cô vui vẻ trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Nhà mới

Trước mặt cô là một căn nhà tồi tàn đồng bụi rất nhiều ở phía ngoài cũng có thể ngửi thấy mùi hôi từ trong bốc ra ngoài.

- Đây là.....nhà mới của chúng ta _ Ông đau lòng nhìn cô ái ngại nói.
- Nhà sao? Đây cũng được gọi là nhà sao _ Cô kích động. Cô đã sống trong nhung lụa nên nhìn căn nhà trước mặt thì hơi bất ngờ nha.
- Ta xin lỗi, ta.... _ Ông giọng nói trầm buồn nói.
- Không sao đâu ba, con sống được mà _ Cô an ủi ông, vì cô biết sao khi nữ phụ chết thì ông cũng tự tử theo, nhưng cốt truyện đã bị thay đổi, chẳng những nữ phụ không chết, ông cũng không chết.
- Ta sẽ cố gắng đi làm _ ông nhìn cô.
- Không cần đâu ba, tất cả mọi chuyện để con lo, ba chỉ cần nghỉ ngơi là được _ Cô nói- Vào nhà thôi ba

- Ba làm con khổ rồi_ Ông độ nhiên ôm cô vào lòng, làm lòng cô trở nên ấm áp lạ thường. Cô cũng vòng tay lên ôm ông.- Ba không sao, con không khổ mà.

- Nhưng con không thể sống như thế này mãi, ta già rồi sống nay chết mai, con còn trẻ.....- Ông nói, nhưng cô lại ngăn lại.- Bà à ba còn trẻ lắm, không chết sớm đâu mà lo, ba còn phải xem con trưởng thành, lấy lại tất cả của chúng ta nữa.

- Ba không muốn con lún sâu vào hận thù_ Ông đẩy cô ra nói.

- Ba yên tâm con biết đâu là đúng, đâu là sai mà_ Cô nói

- Được, ba tin ở con_ Ông gật đầu vui mừng, con ông lớn thật rồi, còn biết nói những lời này, giống như đã trải qua, nhưng ông không nghĩ ngờ gì.

- Vào nhà thôi ba, để con làm vài món_ Cô đi vào nhà cùng ông, còn bắt đầu lẩn vào bếp, nhưng một lát lại trở ra với khuôn mặt bí xị.

- Sao vậy con_ Ông nhìn cô lúc này còn vui sao giờ lại ỉu xìu thế.

- Còn mì gói không hà_ Cô trả lời.

- Vậy chúng ta ăn mì chờ đi, mai mua đồ ăn sau_ Ông nói.

- Vậy cũng được_ Cô bước vào bếp nói vọng ra.- Ba, mai con đi xin việc làm nha?

- Ừ, tùy con, con vui là được_ Ông không có ý kiến, chỉ cần cô vui là được. Buổi ăn mì nhanh chóng diễn ra, cả 2 người bắt tay vào làm công việc cao cả là dọn dẹp nhà cửa sắp xếp đồ đạc. Nhìn căn nhà nhỏ vậy mà dọn gần cả tiếng mệt chết vậy.

- Haiz.... Nghi ngại thật tốt để mai chuẩn bị đi xin việc_ Cô thờ dài nằm trên giường suy nghĩ cho cuộc sống hiện tại. Và cô cũng cảm thấy từ khi xuyên vào nữ phụ, cô nhận ra mình giảm bớt lạnh lùng hơn thì phải.

Sáng hôm sau.

- Ba con đi nha?_ Cô vừa xỏ đôi giày vừa nói.

- Ừ đi cẩn thận đấy_ Ông vừa đọc báo vừa nói. Đi trên đường cô ảo não, vì sáng giờ đi đến biết bao nhiêu quán ăn, nhà hàng nhưng họ không nhận vì họ thấy cô nhỏ người quá. Nói cũng phải ngoại hình, khuôn mặt rất giống cô nha, nhưng chỉ có chiều cao hơi khiêm tốn. Kiếp trước cô cũng 1m70 nha, vậy mà nữ phụ chỉ 1m60 thấp hơn cô cái đầu. Nhưng mà nữ phụ cũng đáng đẹp đi, 3 vòng đều chuẩn hơn cô nữa.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Xin việc làm

Dừng chân trước cửa bar, nhìn đám nữ nhân ông a ông ọ đi qua đi lại. Làm cô ngứa mắt, kiếp trước cô rất ghét đi vào bar nha, nhưng vì kẻ sanh nhai hiện tại đành phải nhẫn nhịn. Đẩy cửa bước vào, vì giờ này là còn sớm, nên nhân viên đang dọn dẹp chuẩn bị cho đêm nay, đám công tử, tiểu thư, diễn viên, ca sĩ đến tìm kim chủ cho mình, và nơi này chính là nơi tập hợp đầy đủ những ông trùm xã hội đen khét tiếng. Vì vậy nơi này được kiểm tra nghiêm ngặt, không một bọn cớm nào lọt vào được. Cô ngoác tay một gười nhân viên tới:- Xin hỏi cô cần gì?

- Tôi muốn gặp quản lý, phiền anh mời quản lý ra đây_ Cô nói với người phục vụ. Người phục vụ nghe xong cũng không chần chừ nín lại mà đi ngay nhanh vào trong. Một người đàn ông bước ra nhìn cũng tạm được, cô chắc chắn đây là quản lý rồi. Quản lý nhìn cô hỏi:- Không biết, tiểu thư đây tìm tôi có việc gì

- Tôi đến chính là muốn xin một công việc_ Cô không dài dòng mà vào thẳng vấn đề. Làm người quản lý ngạc nhiên, nhìn cô nhỏ tuổi nur avy65 chắc cũng mới có mười mấy tuổi lại đi làm công việc. Nhìn ra ý nghĩ sai lầm của quản lý cô nhanh chóng nói:- Ngài đừng hiểu lầm, tôi đến xin là xin làm người pha chế.

- Pha chế?_ Người quản lý nghi ngờ nói. Nhe nói thì dễ chứ làm không dễ chút nào, làm sao người nhỏ tuổi như cô có thể làm được chứ.

- Đúng vậy, nếu anh không tin tôi có thể làm thử cho anh xem_ Cô hiểu ý quản lý, nên nhanh chóng nói.

- Được, cậu đi lấy dụng cụ cho cô_ Người quản lý nhanh chóng đáp ứng lời cô nói, kêu một người phục vụ chặn bị đồ cho cô làm, ai biết được người quản lý này đang cần một người pha chế giỏi vì những người pha chế trước kia đã bị đuổi hết.

- Cô có thể bắt đầu rồi.

- Được_ Cô bắt tay vào làm, còn người quản lý thì ngây người khi thấy động tác của cô quá nhanh, như đã từng làm rồi vậy.
- Xong_ Cô đưa ly rượu mình làm được cho quản lý. Quản lý đưa lên mũi ngửi mùi rượu nhàn nhạt sộc vào mũi, nếm thử thì giật mình nhìn cô, làm cô không hiểu- Chuyện gì vậy? Không ngon sao?
- Không, rất ngon là đằng khác, cô đã từng ở đâu chưa?_ Người quản lý bỏ ly rượu xuống hỏi cô.
- Đã từng, nhưng chỉ thời gian ngắn_ Cô trả lời.
- Cô được nhận rồi_ Người quản lý vui mừng, cuối cùng cũng tìm được người có thể pha rượu theo yêu cầu của người đó.
- Vậy.... tôi muốn hỏi về tiền lương và thời gian làm việc vì tôi còn đi học_ Cô đoán đoán nói. Cô biết nói ra những lời này hơi kì nhưng cô bắt buộc phải nói.
- Tiền lương của cô mỗi tháng 15 triệu, giờ làm việc thì khi nào tôi gọi cô mới đến, không cần phải làm theo thời gian nhất định_ Người quản lý nói.
- Vậy cảm ơn ngài, tôi về trước đây_ Cô nói.
- Tôi mới là người phải cảm ơn cô mới đúng_ Người quản lý nhìn theo lưng cô nói. Những lời này điều thu vào tay cô, nhú mồm nghi ngờ nhưng cũng không quay lại hỏi.
- Ba, con về rồi_ Cô đi vào nhà.
- Ủ, con đã tìm được việc chưa_ Ông bỏ cây chổi đang cầm trên tay xuống vào góc hỏi.
- Con tìm được việc rồi_ Cô vui vẻ nói.
- Việc gì vậy con?_ Ông hỏi.
- Dạ con làm người pha chế ở bar_ Cô nói.
- Bar nào_ Ông nghi ngờ hỏi.
- Dạ bar W_ Cô nói, mà khuôn mặt ông trở nên buồn.
- Con không buồn bỏ sao?
- Buông bỏ gì?_ Cô không hiểu hỏi.
- Bar W là bar của Nghiêm Triệt_ Ông nói. Cô nghe vậy chỉ cười đáp:- Con cũng không biết đó là bar của Nghiêm Triệt, nhưng thời gian làm việc của con không cố định, khi nào quản lý gọi thì con mới đi làm
- Ủ, vậy ta yên tâm rồi_ Ông hài lòng nói.
- Vậy con đi ngủ trước nha ba
- À mà Hy Tử con còn muốn đi học không?_ Ông hỏi cô.
- Con muốn nghỉ một thời gian, khi nào tất cả đã ổn định con sẽ đi học tiếp_ Cô suy nghĩ một chút sau đó trả lời.
- Được vậy con đi ngủ đi_ Ông gật đầu

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Nam chủ, nữ chủ xuất hiện

- Ba, hôm nay quản lý gọi con đến làm con đi nhé_ Cô vừa mang giày vừa nói.
- Ủ, đi cẩn thận, bar cũng phải nơi tốt lành gì_ Ông nói.
- Vâng con biết rồi_ Cô vui vẻ trả lời. Đến bar vừa đẩy cửa vào không phải là những âm thanh của nhạc d0ap65 vào tai mà im lặng, im lặng đến quỷ dị. Quản lý ở trong bước ra về mặt còn lo lắng liền thấy cô thì trở nên mừng rỡ- Cô tới rồi, mau lên, mau lên vào thay đồ đi.

- Chuyện gì vậy quản lý, sao hôm nay bar không có ai cả_ Cô hỏi quản lý, vậy mà ông quản lý này không trả lời cô mà lảng sang chuyện khác:- Chuyện này không quan trọng, nhớ phải làm ly rượu như lần trước làm vậy biết không, nếu làm tốt cô sẽ có thưởng. Cô cũng không hỏi nữa, mà vào phòng tay đồ thay, nếu có chuyện gì, thì cô cũng ứng biến được. Nhanh chóng bước ra liền bị quản lý kéo đến trước cửa một căn phòng có cánh cửa màu đen, hình như là cách biệt thì phải.

- Mau vào đi, nhớ những gì tôi đã nói_ Quản lý nói xong cũng không nín lại lâu mà quay lưng đi, mà bước chân còn rất nhanh thì phải. Mở cửa đi vào thăm đánh giá căn phòng chỉ toàn là màu đen, ở giữa còn có một bộ ghế sofa xung quanh có những món đồ gỗ đắt giá trang trí, phía trên còn có một chùm đèn pha lê, với những ánh sáng nhỏ chiếu.

- Cô có thể bắt đầu rồi?_ Một giọng nói lạnh nhạt truyền đến, làm cô tập trung dự chú ý lên giọng nói đó

- Bắt đầu?_ Cô khó hiểu hỏi lại.

- Cô đến đây làm gì?_ giọng nói lại truyền đến nhờ những ánh sáng yếu ớt của đèn mà cô mới để ý phía trên ghế sofa có một người đàn ông đang ngồi quay lưng về phía cô.

- Hiểu_ Cô chỉ trả lời vồn vện một từ, bắt tay vào việc pha chế, căn phòng lại rơi vào im lặng chỉ còn những tiếng va chạm của ly rượu với nhau.

- Xong rồi_ Cô đưa ly rượu đến sau lưng người đàn ông, đặt trên bàn.

- Cô có thể ra ngoài_ Người đàn ông nói. Cô cũng không nín lại làm gì, mau chóng đi ra ngoài. 30' không biết người đàn ông đó dùng rượu ra sao mà quản lý lại thưởng cho cô 10 triệu. Nhận tiền xong cô chào quản lý rồi cũng đi về. Trên đường về cô ghé vào một siêu thị mua đồ, dù gì cũng có tiền, có thể cho ba cô một bữa ăn. Vậy mà trời không muốn cho cô yên bình mà....

- Hoàng Mộc Hy Từ cô đến đây làm gì?_ Lục Khải Chính hỏi.

- Tôi đi đâu cũng phải nói cho Lục thiếu biết sao?_ Cô hỏi ngược lại, thăm đánh giá 2 nam nhân phía sau còn có một nữ nhân, cô chắc chắn một điều rằng đây chính là nữ chủ, còn 2 nam nhân chắc chắn là 2 nam chủ rồi còn gì.

- Sao, Hoàng Mộc Hy Từ đây sao?_ Nam nhân phía sau lên tiếng.

- Thay đổi lắm phải không_ Lục Khải Chính nói.

- Ừ, đúng như cậu nói thay đổi thật_ Nam nhân thứ 2 lên tiếng.

- Đây là Hy Từ sao_ Nữ nhân gác nhiên hỏi, nhưng sâu trong mắt là ghen tỵ, bởi vì trước kia chỉ thấy cô trang d9eim63, không ngờ mặt mộc của cô ta còn đẹp hơn nhiều.

- Hy Từ lâu rồi không gặp cậu, cậu thế nào rồi_ Nữ nhân nhanh chóng giấu đi sự ghen ghét mà nhào lại cô quan tâm hỏi, còn cầm tay nữa chứ, nhưng cô nhanh chóng rút ra:- Xin lỗi vị tiểu thư này, tôi không quen cô_ Cô giả bộ nói.

- Cậu quên tớ rồi, hay cậu giận tớ thật ra tớ cùng Chính ca yêu nhau thật lòng, xin cậu thành toàn cho chúng tớ_ Nữ nhân ngập tràn nước mắt.

SẼ CÓ TIẾP Ở CHƯƠNG SAU.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Nam chủ nam cung hàn

- Thì tôi có dành anh ta với cô đâu_ Cô trả lời mặt kệ Trương Thanh Ngọc nước mắt trực chờ sắp tuông trào.

- Tớ biết cậu còn yêu Chính ca, nhưng xin cậu thành toàn cho 2 chúng tớ_ Trương Thanh Ngọc nước mắt rơi. Làm người ta phải thương cảm..

- Tránh xa cô ta ra đi Thanh Ngọc_ Đường Nam bước lên kéo Trương Thanh Ngọc ôm vào lòng, về mặt tức giận nhìn cô.

- Đường Nam..._ Trương Thanh Ngọc đôi mắt long lanh nhìn Đường Nam

- Woa, yêu thật lòng của cô đây sao? để nam nhân khác ôm vào lòng còn gọi tên thân mật như vậy, xin hỏi cô cùng Lục thiếu yêu thật lòng ở đâu vậy_ Cô đá đều cô ta. Làm cô thẹn mà đỏ mặt. Cô mặc kệ cô ta ra sao quay qua Lục Khải Chính nói:- Lục thiếu xem lại người anh yêu thật lòng kia

- Cô nói đủ rồi đó, đừng có mà tìm cách chia rẽ chúng tôi_ Lục Khải Chính tức giận trừng mắt với cô.

- Tôi có chia rẽ gì đâu, tôi nói sự thật mà anh cũng nhìn thấy đấy thôi_ Cô nhón nhoe nói.
- Cô nói đủ rồi đó_ Nam nhân thứ ba lên tiếng. Cô quan sát tên này chắc là Nghiêm Triệt rồi.
- Tôi cũng không rảnh ở đây xem các người diễn “tình chàng ý thiếp đâu”_ Cô nói còn nhấn mạnh câu “tình chàng ý thiếp” ám chỉ Trương Thanh Ngọc cùng Đường Nam. Hai người nghe hiểu ý biết cô ám chỉ về mình liền buông nhau ra.
- Tôi đi trước nha_ Cô quay đi, còn đưa tay lên vẫy chào. Cô bước vào siêu thị mua đồ. Mua được những thứ muốn cũng nhanh chóng đi về. Vừa về tới nhà thì cô há hốc mồm buồm bỏ tất cả đồ trên tay xuống ghế, chạy lại chỗ ba cô nằm dưới đất. Phía trước ông còn có một nam nhân nữa.
- Ba, ba sau vậy_ Cô lo lắng đỡ ông lên. Liếc đôi mắt xanh về phía nam nhân thâm quan sát người này.
- Ba không sau đâu_ Ông vỗ tay cô, cho cô bớt lo lắng.
- Không biết anh là ai? mà tự tiện vào nhà tôi như vậy_ Cô lạnh lùng hỏi nam nhân. Nam nhân nghe cô hỏi vậy liền ngạc nhiên nhưng nhanh chóng trở lại bình thường cười lạnh nói:- Xem ra cô thay đổi thật đấy, nhưng không biết là lạc mềm buộc chặt nhĩ?
- Lạc mềm buộc chặt sao? Tôi mắc mớ gì phải như vậy, tránh các người con không kịp đấy_ Cô nhìn nam nhân nói, nghe những lời này cô thừa biết tên này là nam chủ trong dàn hậu cung của nữ chủ rồi.
- Tránh không kịp sao?_ Nam nhân cười lạnh lặp lại lời cô vừa nói.
- Đương nhiên, tôi chưa tìm các người các người, là các người tự tìm đến tôi đấy thôi_ Cô nhướn mắt nói.
- Tôi không hơi đâu đòi co với cô_ Nam nhân ngừng lại sao đó nói tiếp:- Tôi khuyên cô tránh xa Thanh Ngọc ra nếu không như hôm nay ba cô không phải nhận một cước đá đâu mà một phát súng đấy
- Anh dám đá ba tôi sao?_ Cô cười lạnh nhìn nam nhân, làm nam nhân không lạnh mà rét. Nhưng vẫn giữ bình tĩnh nói:- Thì sao ông ta già rồi, với lại ông ta xui đi làm cha của cô, nên phải chịu
- Anh xin lỗi ông ấy cho tôi_ Cô lạnh giọng nói, không chút tình cảm nào.
- Xin lỗi sao, ông ta không xứng_ Nam nhân cười lạnh.
- Vậy thì đắc tội đi_ Cô vừa nói xong nhanh chóng1 dùng thân thủ xoay người ra sao Nam Cung Hàn dùng tay bầu vào cô anh ta tay còn lại luôn vào trong túi áo móc ra cây súng lục5 nhắm thẳng vào đầu chuẩn bị bắn thì.....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: An kiến tông

Cô chuẩn bị bắn vào đầu Nam Cung Hàn thì từ đâu một phát súng bắn tới cô, nhanh trí né sang một bên. Nam Cung Hàn nhanh chóng xoay người thoát khỏi tay cô. Từ ngoài đi vào một nam nhân, nhìn nam nhân lòng cô thêm khinh bỉ, nam nhân này thì còn có thể là ai ngoài đám nam chủ của con nữ chủ kia chứ, chỉ cần biết tên là cô sẽ nhớ rõ như in. Những người đã hại nữ phụ ra nổng nổi này, một ngày nhất định sẽ có ngày cô lấy lại tất cả cho nữ phụ.

- Cô không ngờ cũng cô thân thủ nhanh như vậy_ Nam nhân từ ngoài đi vào nói, cười khinh nhìn cô.
- Anh là ai?_ Cô nhìn nam nhân hỏi.
- Sao quên rồi sao? Vậy chắc họ nói cô mắc trí nhớ là thật rồi_ Nam nhân cười nói.
- Tôi lặp lại lần nữa anh là ai?_ Cô khó chịu lên tiếng.
- Tôi là An Kiến Tông người cô từng nói yêu đây_ An Kiến Tông nhìn cô nói, còn thầm đánh giá vẻ mặt của cô.
- À An thiếu sao_ Cô gạt đầu ngu ngơ nói.
- Nhớ ra rồi sao?_ An Kiến Tông cười đều nói.
- Trí trí nhớ tôi đâu có anh đâu mà nhớ với không nhớ chứ_ Cô nói lại làm nụ cười trên môi An Kiến Tông cứng đờ.
- Hừ cô không nhớ cũng tốt, khỏi phiền phức đến chúng tôi_ An Kiến Tông hừ lạnh nói.

- Phiên phức? Là các người tìm đến tôi, người phải nói câu này là tôi_ Cô nói. Quay qua nhìn Nam Cung Hàn hận thù nói:- Bây giờ anh xin lỗi ông ấy được rồi

- Xin lỗi ông ta sao?_ Nam Cung Hàn nhìn ông nói, sau đó quay qua cô phun ra mấy chữ:- Kiếp sau đi.

- Đem lên đây_ An Kiến Tông nói với một tên đàn em, hiểu ý tên đàn em liền đem một vali đen. An Kiến Tông ném vali về phía cô:- Đây là số tiền đủ cho cô sống cả đời, từ nay biến khỏi chúng tôi đi.

- Tôi chưa bao giờ biết đủ cả_ Cô nhếch mép nói

- Chê ít sao_ An Kiến Tông nói.

- Tôi không cần trả anh này_ Cô ném vali ngược trở lại.

- Không lấy, đừng bao giờ xuất hiện trước chúng đây_ Anh Kiến Tông nói, dùng bật lửa đốt vali.

- Đi về_ An Kiến Tông quay đi. Nam Cung Hàn cũng đi theo. Cô nhìn theo lòng thêm hận thù. Sẽ có ngày tất cả các người phải quỳ xuống trước mặt tôi.

- Ba vào phòng trước_ Ông quay đi. Cô nhìn theo ông, cô biết ông đã phát giác được rồi, cô sẽ lựa cơ hội nói với ông sao.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Nói sự thật

- Ba ơi ra ăn cơm thôi_ Cô vào phòng gọi ông. Ông nhìn cô không nói nhưng vẫn đi ra ngoài.

- Ta có chuyện muốn nói_ Ông buông đũa xuống nghiêm túc nhìn cô. Cô cũng buông đũa nhìn ông, cô đã chuẩn bị tinh thần cho lần này.

- Thật ra...cô là ai?_ Ông nghen ngào hỏi, cuối cùng ông cũng biết tại sao con ông thay đổi như vậy, vì con ông tức không phải con ông.

- Con... thật ra còn không phải Hy Tử_ Cô nói, nhìn thẳng vào mắt ông.

- Vậy cô là ai? sao có hình dạng giống con tôi, còn muốn mạo danh_ Ông cũng nhìn thẳng vào mắt cô như muốn tìm ra gì đó. Nhưng không, ông chỉ thấy sự lạnh lùng, cứng quặt cứng.

- Đây là thân thể của con ba, nhưng không phải con ba_ Cô nói, làm ông khó hiểu gì mà thân thể con ông, nhưng không phải con ông là sao, Đánh ánh mắt khó hiểu về phía cô. Cô trả lời:- Con còn không hiểu nữa mà.

- Thật ra còn từ một thế giới khác soa một lần tai nạn nên xuyên vào thân thể này, lúc đầu con cũng không tin, nhưng nó đã là sự thật_ Cô nói.

- Vậy..con ta đâu_ Ông áp ứng hỏi.

- Cô ấy chết rồi_ Cô thẳng thừng trả lời.

- Chết sao?_ Ông đau lòng nói.

- Nhưng...con...có thể thay cô ấy....chăm sóc cho ba, coi như trả cho cô ấy đã cho con sống lại_ Cô áp ứng nói. Rất sợ ông không đồng ý.

- Nếu con muốn ta nhận con làm con nuôi_ Ông ôm cô vào lòng.

- Được, con đồng ý_ Cô tươi cười trả lời.

- Kiếp trước con làm gì? là ai_ Ông vô tình hỏi. Cô ngước lên nhìn ông:- Ba muốn biết.

- Nếu con muốn trả lời.

- Kiếp trước con là.....một sát thủ giết người_ Cô trả lời. Sợ ông sẽ ghê tởm cô, nhưng khác suy đoán của cô ông chỉ nói:- Kiếp trước đã sai, thì kiếp này sửa đi.

- Con không biết, bản thân con bắt buộc phải như vậy rồi, nhiều khi con còn cảm thấy ghê tởm mình nữa mà_ Cô nói.

- Con sao cũng được, vẫn là con của ta_ Ông nói. Cô vùi vào ngực ông cười mím. Lâu rồi mới có cảm giác áp áp như vậy. Thật muốn nó sẽ như vậy mãi mãi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Tên này thật bí ẩn

Từ ngày quản lý gọi cô đến cũng đã 1 tuần vậy mà hôm nay lại đột nhiên gọi cô đến. Còn nói phải đến gấp làm không kịp chuẩn bị, nhớ kiếp trước chỉ có cô sai người khác hối thúc người vậy mà kiếp này lại bị người khác hối thúc. Nhanh chóng thay đồ, chào tạm biệt ông, đi từng bước trên con đường mòn trong một khu ổ chuột, con đường này quá quen với cô rồi. Đến trước cửa bar mở cửa vào, không còn không khí im lặng nữa mà là tiếng nhạc của DJ, và những vũ công trên sân nhảy, cùng đám công tử, tiểu thư đang lắc lư theo điệu nhạc. Quản lý thấy cô cũng không hối thúc như lần trước mà từ từ dẫn cô đi thay đồ.

- Cứ làm như lần trước đi_ Quản lý nói, cũng không nén lại lâu mà rồi đi. Cô thở dài chuẩn bị tinh thần đi vào, bây giờ mới phát hiện từ khi nhập vào xác của thân thể này, cô cũng không còn lạnh lùng như trước. Chắc phải rèn luyện lại thôi. Đẩy cửa bước vào vẫn là căn phòng tối đen như mực vậy.

- Cô có thể làm rồi_ Vẫn là giọng nói đó, nhưng chẳng thấy được khuôn mặt chỉ thấy bóng lưng thôi, nhưng nhìn bóng lưng cô có thể đoán tên này rất to con nha.

- Đợi_ Cô vẫn trung thành với kiểu trả lời một chữ này. Căn phòng vẫn vậy lại rơi vào trạng thái im lặng đáng sợ, chỉ có đèn ở phía cô có thể thấy khuôn mặt kiều diễm, mỹ lệ của cô, bây giờ mới để ý cô có một màu mắt đặc trưng riêng của mình, màu xanh biển sâu thẳm, cùng màu tóc riêng biệt màu trắng tuyết, trong cô giống như thiên thần nếu không có cái mác là kẻ đeo bám trong trường thì đã thành hotgirl rồi.

- Xong rồi, tôi đi đây_ Cô làm xong đem đến đặt trên bàn rồi quay đi nhưng...

- Ở lại chút đi_ Giọng nói của người đàn ông nếu kéo cô lại.

- Không biết....quý khách còn có chuyện gì?_ Cô quay lại hỏi, dè chừng người đàn ông này, cô cảm thấy tên này chẳng bình thường chút nào, mà còn nguy hiểm, không nên nói chuyện nhiều làm chi.

- Ngồi xuống đi_ giọng nói tên đó lại vang lên, cô theo bản năng ngồi xuống.

- Cô tên gì?_ Người đàn ông đó hỏi, còn quay mặt lại, còn tưởng có thể thấy khuôn mặt hán ai mà ngờ tên này thần bí đến vậy còn đeo cả mặt nạ. Chắc cũng là nhận vật lớn lắm đây.

- Tôi tên là Hoàng Mộc....à không tôi tên là Nhạc Thanh Băng_ Cô nói đột nhiên nghĩ đến không biết tên này là địch hay bạn nên nói tên giả trước tốt hơn, nói tên giả vậy chứ cũng là tên của cô chỉ là ở kiếp trước thôi.

- Là Hoàng Mộc hay là Thanh Băng_ giọng nói tà mị vang lên, hơi khàn một chút nhưng rất nam tính đi.

- Là Thanh Băng_ cô trả lời chắc nịch.

- Tên rất hay_ Người đàn ông đột nhiên cười một tiếng.

- Cảm ơn đã khen_ Cô cúi đầu nói.

- Nam nay bao nhiêu tuổi rồi_ Lại hỏi.

- 25..18 tuổi_ Cô trả lời.

- 25 hay 18

- 18 mà_ Cô nhún mày nói.

- Quá trẻ để làm được thứ này_ Tên đó nói hất mặt lên bàn về phía ly rượu cô vừa pha xong.

- Làm thứ này không nhất thiết phải quá trẻ hay quá già mà là kỹ thuật_ Cô nói, nhìn người đàn ông sau đó nói tiếp:- Chắc anh bảo tôi ở lại chắc không phải hỏi những thứ vớ vẩn này chứ?

- Thông minh, tôi bảo cô ở lại không chỉ hỏi những chuyện này_ Tên đó vỗ tay nhẹ tán thưởng. Cô nhìn tên đó khó hiểu.
- Tôi muốn cô làm người giúp việc của tôi, tháng 20 vạn thế nào_ Tên đó nói.
- Tôi còn đi học.
- Không nhiều thời gian chỉ làm ngày thứ bảy, chủ nhật.
- Để tôi suy nghĩ
- Được mai cô hãy trả lời tôi, bây giờ có thể đi rồi_ Nhận được câu nói, cô mau chóng đi. Nhìn theo bóng lưng của cô tên đó nhếch môi, đây là người đầu tiên không hỏi danh tính của mình. Còn cô thì tự nghĩ “tên này thật bí ẩn”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13-2: Xe tông- Kế hoạch

Đang đi trên đường, suy nghĩ về tên bí ẩn đó, mà không để ý có một chiếc xe tải đang lao nhanh về phía cô. Nhếch mép nhìn chiếc xe tải đang lao về phía mình mà còn đứng đó suy nghĩ, người đi đường nhìn cô ánh mắt khó hiểu, một người đàn ông lớn tiếng nói:- Cô gái trẻ, xe tới kia né đi.

Cô vẫn đứng đó nhìn chăm chú vào chiếc xe, khi thấy chiếc xe lao về phía cô cô đã biết ai sai người làm chuyện này rồi. còn ai khác ngoài....

Chiếc xe đã tới và sém tông phải cô thì cô nhanh chóng chạy sang bên, chiếc xe thắng gấp tài xế đưa đầu ra:- Cô bị điên à muốn tự tử thì ra chỗ lặt l làm cản trở giao thông người khác_ Nói xong cũng chạy đi luôn. Cô vẫn đứng đó, suy nghĩ kế hoạch sắp tới, các người đã muốn hại tôi thì tôi cũng không nương tay nữa, hãy chờ xem Hoàng Mộc Hy Từ này làm được cái gì. Cô cười khinh một cái, cũng đi thẳng về nhà. Cô đã quyết định là bàn với ông về kế hoạch, nhưng còn chuyện tiền bạc thì...cô sẽ lo sau vậy.

- Ba ơi, con về rồi_ Cô trở lại vui vẻ chạy tung tăng vào nhà(tg: đây có phải là nữ chính lạnh lùng không vậy ta?)
- Sao rồi, làm việc tốt chứ_ Ông vui vẻ chào đón cô. Mặc dù không phải con ruột ông hưng ông vẫn thương cô như con ông.
- Tốt lắm, ba con có chuyện muốn nói_ Cô nói, kéo ông ngồi xuống mình cũng ngồi xuống luôn.
- Chuyện gì mà nghiêm túc thế con_ ông hỏi.
- Con muốn đi nước ngoài
- Nước ngoài? sao đột nhiên lại đi nước ngoài?
- Con muốn trả thù_ Cô nói ánh mắt lóe lên về hận thù nhưng nhanh chóng biến mất.
- Ta không muốn con lún sâu vào hận thù_ Ông nói, giọng nói nghẹn ngào,
- Con không có lún sâu vào đâu, con biết đâu là tốt, đâu là xấu ba yên tâm
- Vậy tùy con nhớ thăm ta được rồi_ Ông cười nói, còn xoa đầu cô.
- Vâng, con cảm ơn ba, con sẽ thường xuyên liên lạc_ Cô cũng cười đáp trả.
- Vậy khi nào con đi
- Chắc khoảng 1 tuần nữa ạ.
- Được rồi, đi tắm rửa nghỉ ngơi đi_ Ông gật đầu nói.
- Ba ngủ ngon_ Cô chúc ông xong đi vào phòng, cô đã có kế hoạch đi nước ngoài mà còn phải tùy vào người đó thôi. Nếu hắn chịu giúp cô sẽ thành công không sớm cũng muộn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 14: Tìm

Đi trên đường cô đang suy nghĩ về những lời sắp nói, không biết phải nói làm sao cho phải. Suy nghĩ mà đến nơi hồi nào cô cũng không hay. Vậy mà lại va vào một nữ nhân, ngược lên nhìn thấy khuôn mặt đó cô lại muốn tát cho một bạt tay, vì khuôn mặt này rất giống.....con bạn đã cho cô quyển truyện để rồi bây giờ lẩn vào hoàn cảnh khốn cùng như vậy, nữ nhân kia thấy cô thì nhăn nhó

- Cô không biết nhìn đường sao?_ Nữ nhân tức giận quát.
- Nhìn đường chứ không nhìn cặn bã_ Cô nói lại, làm nữ nhân tức điên muốn đưa tay tát cô thì cô nhanh chóng chụp lại vụn ra sao, làm cô ta đau điên.
- Đau quá, cô mau buông ra đi_ Cô ta la lên, gây chú ý tất cả mọi người.
- Muốn tát tôi, cô đủ tư cách sao_ Nó nói, càng vụn tay thêm.
- Xin cô, tha cho tôi_ Nữ nhân nói, khuôn mặt nhăn nhó vì đau, cô nhìn càng càng thích thú.
- Cho tôi tát cô đi, rồi tôi tha_ Cô nói. Từ trong quản lý đi ra, làm tất cả mọi người tán ra:- Có chuyện gì?
- Quản lý cứu cháu với, cô ta...cô ta muốn mưu sát người_ Nữ nhân thấy quản lý thì như bắt được vàng liền kêu cứu, cô nhìn quản lý càng thích thú hơn.
- Mau buông tay ra, nếu không muốn bị đuổi việc_ Quản lý nói, rất khó xử nha, nữ nhân là người họ hàng xa, còn cô lại là người mà người đó coi trọng.
- Đuổi việc?_ Cô cười, suy nghĩ một chút rồi nói:- Tôi cũng đang muốn xin nghỉ đấy, hôm nay là ngày cuối cùng tôi đến làm việc.
- Cô....
- Còn nữ nhân này.....xem hôm nay tâm trạng tôi tốt tha cho cô_ Cô nhìn nữ nhân nói, đấy một phát làm cô ta ngã xuống đất.
- Cô muốn nghỉ thật sao? Tôi chỉ nói chơi thôi, mong cô đừng nghĩ_ Quản lý thấp giọng nói
- Tôi chưa bao giờ nói mà không làm, những lời nói của ngài tôi cũng xem là thật chứ không phải là đùa_ Cô nói làm quản lý sợ rồi.
- Hôm nay là ngày cuối cùng tôi làm việc_ Nói xong cô đi thẳng vào bar.
-

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Bị chiếm tiện nghi

Vẫn là căn phòng quen thuộc, vẫn nội thất đó, nhưng hôm nay lại có đèn thấp sáng nha.

- Suy nghĩ sao rồi cô gái?_ Người đàn ông nói.
- Tôi có chuyện muốn....nhờ anh giúp_ Cô khó khăn nói. Người đàn ông nghe vậy chỉ cười một cái, sau đó cất giọng nói:- Không biết cô Nhạc muốn tôi giúp gì nào?
- Ồ...tôi biết nó hơi tế nhị một chút nhưng.....anh có thể cho tôi mượn 800 vạn được, tôi sẽ trả cho anh_ Cô nói, lên nhìn người đàn ông.
- 800 vạn không phải nhỏ, tôi lấy gì để tin cô, lỡ như cô trốn tôi tìm ai đòi đây_ Người đàn ông nói.
- Vậy anh muốn gì?
- Cô cần tiền là muốn đi đâu?
- Nước ngoài.
- Được vậy, cùng tôi đi, tôi cũng đi nước ngoài tôi có thể cho cô mượn chỉ cần như đã nói hôm qua_ Người đàn ông nói. Nào cô tiếp thu rất nhanh, suy

nghĩ về việc đó, nếu có hẳn đi cô sẽ làm người hầu, còn không có hẳn sẽ không có mượn được tiền. Đắn đo một hồi cô cũng quyết định gật đầu:- Ừ, nhưng anh không được chen vào những công việc cá nhân của tôi.

- OK, Tôi cũng không thích chen vào chuyện cá nhân của người khác_ Người đàn ông nói.

- Cô có thể làm một ly rượu được không?

- Được_ Cô qua bên quầy bar bắt đầu làm việc của mình.

- Tên cô là giả sao?_ Người đàn ông đột nhiên lên tiếng hỏi, cô theo bản năng gật đầu, sao đó lại lắc đầu.

- Là thật hay giả?

- Anh điều tra tôi sao_ Cô không nhìn người đàn ông nói.

- Tôi cũng phải biết danh tính người làm của mình chứ đúng không, nói tên cô là gì?

- Hoàng Mộc Hy Tử.

- Thì ra là Hoàng Mộc tiểu thư sao, nghe danh đã lâu, không ngờ khác với người khác nói nhỉ?_ người đàn ông cười tà mị.

- sao? hỏi hặn không muốn giúp tôi nữa sao?_ Cô ngước lên nhìn người đàn ông.

- Không, tôi chỉ là thấy tò mò về cô thôi, thật khác, cô đẹp hơn với nhưng gì họ nói.

- Cảm ơn, à...mà biết anh lâu vậy không biết anh tên gì nhỉ?_ Cô đưa ly rượu đến trước mặt người đàn ông, nhưng không ngồi vẫn đứng đó.

- Ngồi đi, đứng làm gì mỗi chân.

- ờ.

- Cô muốn biết tên tôi sao?_ Người đàn ông nói, đã lâu rồi không ai hỏi tên của hắn, làm hắn suýt quen cả tên mình rồi,

- Đương nhiên, mà cả tuổi của anh nữa_ Cô gật đầu khẳng định.

- Tên tôi là Âu Dương Quân Thần, người người gọi tôi là Thần Chết, năm nay 25 tuổi.

- Thần Chết sao?

- Sợ hả?

- Làm gì có, tôi chỉ bất ngờ thôi, vậy anh là sát thủ sao?_ Cô hỏi nhưng trong lòng là đồng rắc rối, rõ ràng trong truyện đầu có nhân vật này đâu chứ.

- Được rồi, về chuẩn bị đi, tới 12h xuất phát.

- Nay anh có thể cho tôi thấy mặt anh không?_ Cô chòm người về phía trước, đối với người đàn ông này cô không bài xích, nếu có thể cô có thể xem hẳn là anh trai nhà.

- Muốn thấy mặt của tôi sao?_ Người đàn ông đứng lên đi qua bên ghế cô ngồi xuống, kề sát tai cô thở hơi thở nóng bỏng. Cô khó chịu nha.

- Nay tránh ra đi, tôi chỉ muốn thấy mặt anh không cho thì thôi_ Cô đặt tay lên ngực anh đẩy ra, tuy cô có vỗ nhưng sức con gái sao bằng con trai chứ.

- Chỉ có người phụ nữ của tôi, mới có cơ hội thấy thôi, tôi đang cho em cơ hội đấy_ Anh vừa nói vừa đưa tay vào áo cô, xoa vùng bụng phẳng lì, gần lên tới ngực thì tay cô nhanh chóng chặn lại, đẩy mạnh anh ra cô bực mình quát:- Tên điên, biến thái, lưu manh_ Nói xong đỏ cả mặt quay lưng chạy đi.

Anh nhìn theo bóng lưng cô nhếch môi cười, cả đời này anh đã định cô là người của anh rồi, đừng mong chạy thoát.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Đi nước ngoài

- Ba giữ gìn sức khỏe chờ con quay về nha_ Cô ôm ông nói lời tạm biệt.

- Ừ, con cũng vậy phải giữ gìn sức khỏe_ Ông vỗ lưng cô.
- Con biết mà_ Cô cười tươi,
- À mà ông chủ của con thế nào hẳn có tốt không, hẳn là người như thế nào_ Ba cô hỏi.
- Dạ tốt lắm_ Cô trả lời.
- Mời tiểu thư lên máy bay, máy bay sắp cất cánh rồi ạ_ Một tên vệ sĩ cung kính nói.
- Được rồi, con đi nha ba_ Cô vẫy tay chào ông.

Trên khoang máy bay.

- Anh lúc nào cũng vác cái mặt nạ này không chán hả?_ Cô nhìn anh hỏi.
 - Muốn thấy không?_ Anh bỏ tờ báo trên tay xuống hỏi cô, như bắt d90c75 vàng cô gật đầu lia lịa5.
 - Vâng...._ Anh chồm người qua bên cô:- Làm người phụ nữ của tôi, tôi sẽ cho em thấy.
 - Thôi tôi không muốn thấy nữa_ Cô đẩy anh ra, nhưng tay anh đã nắm lấy cả hai tay cô để lên đỉnh đầu, tay còn lại ôm lấy eo cô vuốt ve như thú cưng.
 - Tránh xa tôi ra_ Cô vùng vẫy, sức của cái thân thể này chả bằng kiếp trước, còn tên này nữa nếu mà ở kiếp trước cô đã phanh thây hắn thành trăm mảnh ném cho cá ăn rồi.
 - Tôi đã nói rồi chỉ cần em đồng ý làm người phụ nữ của tôi, tôi sẽ cho em biết tất cả về tôi_ Anh nói, vừa lúc buông hai tai cô ra, tưởng đâu đã được giải thoát thì anh đã nhanh chóng bế cô lên hướng về chiếc giường có sẵn ném cô lên, và cũng nhanh chóng đè lên người cô._ thật ra đây là máy bay tư nhân của anh Thần ạ)
 - Tránh ra đi mà_ Cô mếu máo đẩy anh ra nhưng không được,
 - 3 vòng của em rất chuẩn nha_ Anh vừa vuốt eo cô.
 - Biến thái, tránh ra_ Cô quát còn tung một quyền vào ngực anh nhưng anh nhanh chóng né ra một bên cô nhanh chớp thời cơ ngồi dậy, nhưng anh còn nhanh hơn cô kéo cô ấn vào tường nâng chân cô lên luôn ta vào vấy cô vuốt ve đùi trắng nõn của cô.
 - Đùi em thật mịn_ Anh vừa vuốt vừa nói, mà đã làm mặt cô đỏ lên.
 - Mịn cái đầu anh á_ Cô nói, còn đánh vào bàn tay không yên phận đang lần mò lên trên.
 - Em thật mê người, cả hương thơm nữa_ Anh cúi đầu hôn lên cổ cô, ngửi hương thơm trên người của cô.
 - Tránh ra, đừng có động vào tôi_ Cô tức giận thật rồi nha, cái gì cũng có giới hạn của nó chứ.
 - Em...._ Anh bờ ngõ, nếu theo anh điều tra cô đâu biết võ chứ, sao lại có thể tung quyền về phía anh còn có cả sức mạnh như vậy.
 - Em gì em, tôi không có đùa nữa đâu, đừng có tránh tôi_ Cô hăm dọa.
 - Được rồi không đùa nữa_ Anh hạ giọng, cô cũng bớt nóng, anh kéo cô ngồi lên đùi mình, cô tính phản kháng thì anh nói:- Ngồi yên đi, anh sẽ không làm gì em
- Anh dựa vào cổ cô, cô cũng để yên cho anh dựa, bàn tay anh vô thức sờ vào hình xăm trên vai cô là hình hoa hồng đen, còn có cả con rắn quấn vào thân cây hoa, 2 con mắt màu đỏ rợn người
- Em xăm hình này sao
 - Ừ
 - Em thật thơm_ Anh nói
 - Anh....
 - Anh chỉ nói là em thơm thôi mà_ Anh cản lời cô.
 - Biến thái_ Cô nói.
 - Vậy anh biến thái cho em xem nha_ Nhanh chóng lật người đè lên cô.

- Tôi đùa thôi mà, không đùa nữa_ Cô mỉm máo.

- Hừ, tha cho em_ Anh ngồi dậy.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Cuộc sống mới

Máy bay hạ cánh xuống một bãi đất trống ở Mỹ, bước xuống đầu tiên là anh kế tiếp là cô đám phía sau là các vệ sĩ đã được anh đào tạo đi theo sau.

Hai bên đường đi là 2 hàng người áo đen, khi thấy anh bọn họ đồng loạt cúi đầu hô to:- Chào mừng đại ca trở về_ Cô thấy vậy thật khâm phục anh nha, nhớ lại kiếp trước thật uổng phí công cô gây dựng 15 năm ròng rã cuối cùng lại chết vào nữ phụ có kết ục bi thảm nhất, nhưng không sao cô sẽ mau chóng có lại tất cả thôi.

- Được rồi anh em, mau chuẩn bị xe cho vị tiểu thư này, đưa cô ấy về biệt thự của ta_ Anh hô to, đám đàn em nhìn về phía cô, thật bất ngờ nha, đại ca có bao giờ gần nữ sắc đâu còn nói đến chi là đem cả một nữ nhân vào bang chứ, xem ra đại ca rất xem trọng nữ nhân này, mà nói cũng đúng nữ nhân này rất đẹp nha, mũi cao thanh tú, mi dài cong vút, môi đỏ ướn ắt, dáng người còn chuẩn nữa, vòng nào ra vòng nấy, chắc là bọn họ chuẩn bị có đại tẩu rồi. Nhìn những ánh mắt đánh giá của bọn đàn em về phía cô mà bực tức quát:- Có nghe ta nói gì không hả?

- Dạ.... nghe_ Bọn đàn em mau hóng trả lời.

- Mời...._ Một tên đàn em nhất thời không biết nên xưng hô thế nào.

- Gọi tôi là Hy Từ được rồi_ Cô lạnh nhạt lên tiếng.

- Dạ Hy Từ.../ gọi cô ấy là chị dâu_ Chưa đề cho tên đó nói xong anh đã chen ngang vào, cô nghe vậy há hốc mồm ngược lên nhìn anh, anh cũng cúi xuống nhìn cô:- Ngoan, gọi chị dâu nghe hay hơn

- Hay cái đầu anh á_ Cô đánh một cú đấm vào ngực anh, bọn đàn em thấy thế kinh ngạc, chưa có ai dám làm vậy với đại ca của họ, thật khâm phục chị dâu tương lai này.

- Em...

- Gọi tôi là Hy Từ được rồi, đừng có kêu tôi là chị dâu gì đó, tôi chả phải chị dâu của mấy người, tôi mà nghe ai gọi tôi một tiếng chị dâu, tôi cắt lười người đó_ Cô nhìn từng người nói, còn đưa tay làm hình cây kéo cắt nữa chứ

- Không được, Hy Từ nghe thân mật quá rồi, một là gọi Chị dâu 2 là gọi Phu nhân_ Anh nhiu mày.

- Ko cái nào hết, gọi tôi là Hoàng Mộc Tiểu thư OK_ Cô nói dứt khoát.

- Được rồi chiều ý em_ Anh xoa đầu cô.

- Đi được chưa_ Cô trưng ra bộ mặt méo xéo.

- Đi đi, tối về chờ anh_ Anh kề môi vào tai cô nói.

- Diên_ Nói xong cùng đám đàn em bỏ đi, anh nhìn theo nhếch môi cười. Môi mấp vài từ:- Bé cưng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 18: Bỏ đi

- Tiểu thư thiếu gia mời cô xuống dùng bữa_ Cô người hầu gõ cửa gọi cô.

- Được rồi bảo anh ta đợi chút tôi xuống liền_ Cô nghe vậy mau chóng mặc quần áo hoàn chỉnh.

- Vâng.

Cô đi từng bước xuống phòng ăn, cô luôn có thói quen quan sát những đường mình đi qua, vì là sát thủ phải quen thuộc từng đường đi nước bước không được lơ là nếu không mất mạng như chơi.

- Mau vào ăn thôi_ Anh thấy cô thì nói.

- Ăn mặc gì mà kín mít vậy, không nóng sao?_ Anh hỏi cô, nói xem trời nóng bức vậy mà cô mặc áo thun cổ cao, tay dài, quần thì dài kín mít.

- Hừ tôi không muốn bị sắc lang dòm ngó đâu_ Cô hừ lạnh,

- Được rồi ăn con đi_ Anh hết cách.

- Nay tôi ngủ ở đâu_ Cô hỏi bắn quơ.

- Phòng_ Anh trả lời.

- Ý tôi hỏi là phòng nào_ Cô nhấn nhá nói lại

- Phòng lúc này_ Anh trả lời.

- Đó là phòng của anh cơ mà_ Cô ngạc nhiên.

- Thì ngủ với tôi_ Anh trả lời

- Tôi không chịu đâu_ Cô lắc đầu.

- Không chịu cũng phải chịu_ Anh bá đạo lên tiếng.

- Anh... thôi ngủ thì ngủ mệt.

- Ngoan.

- Khi nào anh đưa tiền cho tôi_ Cô hỏi.

- Khi nào cần.

- Ngay bây giờ.

- Được rồi lát nữa sẽ đưa cho em.

- Ủ, tôi ăn nó rồi_ Cô bỏ đĩa xuống, anh ngược lên nhìn cô rồi lại nhìn chén cơm của cô nhú mảy:- Em ăn chưa được nữa chén, no gì mà nó.

- Tôi no rồi mà.

- Quán gia đem một ly sữa lên đây đi_ Anh gọi quán gia, quay qua cô:- Uống hết ly sữa xem như nó.

- Thôi tôi không uống sữa đâu, béo lắm_ Cô xua tay.

- Uống

- Không

- Uống

- Không

- Uống

- Không

Thế là trận chiến uống, không xảy ra. Tức giận anh đập bàn cái “RẦM” làm mọi người khiếp sợ kể cả cô, sợ là trạng thái của cô, người chưa từng biết sợ là cô mà còn sợ nữa là.

- Uống hay không uống_ Anh tức giận nói.

- Anh đừng ép người quá đáng, tôi nói là không uống_ Cô cũng đứng lên tức giận nói.

- Được, tất cả lui hết cho tôi_ Anh nói, chưa ai dám chống đối anh như cô, để xem anh cho cô biết thế nào là sợ.
- Anh muốn làm gì?_ Cô nhủ mày nhìn anh đang từng bước về phía mình, anh tiếng cô lui.
- Muốn làm gì? anh nghĩ là em biết mà_ Anh nói, tay nắm lấy bả vai của cô, nhưng cô đâu để cho anh nắm vai chứ, cô nhanh chóng né sang một bên.
- Đừng có đụng vào tôi_ Cô khó chịu.
- Đụng, anh còn muốn ăn em nữa kìa_ Anh nhếch mép nói.
- Vậy phải xem bản lĩnh anh tới đâu đã_ Cô cười, nụ cười của quý, đúng của quý.
- Đừng thách anh, anh mà bắt được em, thì em đừng hồng chạy_ Anh nói, nhanh chóng cố bắt lấy hai tay cô, nhưng cô cũng đâu để cho anh dễ dàng như vậy, xoay người tung cú đá vào bụng anh, làm anh lùi về sau vài bước, quay người chạy đi còn không quên nói lại:- Tôi không cần tiền nữa, tôi đi đây_ Nói xong phi thân biến mất qua cánh cổng lớn. Anh nhìn theo nói:- Đừng để tôi bắt được em, cô bé à

Chương này nhằm làm luôn phải không các bạn. Thông cảm ta tác giả sẽ cố gắng ra chương mới nhất và không nhầm nữa đâu.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Nhận nuôi

Cô đi trên đường suy nghĩ về việc mình rời khỏi Âu Dương Quân Thần là có đúng không. Nhưng cuối cùng suy nghĩ vẫn là đúng. Đi trên đường lo về cuộc sống sẽ ra thật rất rối làm sao.

Tại ngã ba, một bà cụ đang băng qua đường nhưng không để ý có một chiếc moto đang chạy tốc độ bàn thờ đang lao đến. Vậy mà bà cụ vẫn ngang nhiên đi qua, chắc do già rồi nên lăm lăm cầm dây mà.

- Haiz...._ Cô thờ dài nhìn bà cụ đang vô tư đi qua, chiếc xe gần tới cô chạy đến bên bà cụ kéo bà qua sang bên, do vấp cục đá bà cụ và cô ngã trên đường nhưng may lẩn qua bên lề đường.
- Bà à...bà có sao không?_ Cô lay bà cụ đang sợ hãi.
- À...ta không sao_ Bà cụ trả lời.
- Bà à người nhà cụ đâu_ Cô đỡ bà cụ đứng dậy hỏi.
- Ta già rồi, nên lăm lăm khiến mình lạc đường_ Bà cụ nói.
- Được rồi, bà nói địa chỉ nhà bà ở đâu, con đưa bà về_ Cô nói.
- Địa chỉ hả? Để ta nhớ_ Bà cụ cố gắng nhớ, nhưng hình như không ra rồi.
- Bà nội, bà đi đâu vậy, con tìm bà này giờ_ Từ xa một cô gái chạy đến, trên mặt đã lấm tấm mồ hôi, chắc do vận động lâu rồi.(hehe đừng hiểu lầm ý tác giả nhé, ý ta nói là chạy bộ này giờ đó ạ)
- Cô là cháu của bà ấy à_ Cô nghi ngờ hỏi.
- Vâng đúng vậy cô là ai_ Cô gái gạt đầu, đỡ lấy bà cụ.
- Cô sao làm cháu mà vô tâm vậy, chút nữa là bà cô đi chơi với diêm vương rồi_ Cô quát lên, làm bà cụ và cô gái giật mình.
- Được rồi cô gái, ta mời cháu về nhà ta dùng cơm coi như cảm tạ cháu đã cứu ta được không_ Bà cụ nói.
- Dạ, không cần đâu bà_ Cô xua tay.
- Đi đi mà, tôi năn nỉ cô đó, nếu không ba mẹ tôi biết tôi bỏ bà như vậy thế nào tôi cũng bị xử te tua cho côì_ Cô gái nín tay cô năn nỉ.
- Đúng đó, cháu đến nhà ta dùng bữa cơm coi như ta cảm tạ cháu mà_ Bà cụ cười hiền.
- Vậy...được ạ, để cháu gọi taxi đã_ Cô gạt đầu, chuẩn bị gọi taxi thì cô gái ngăn cản:- Không cần đâu, xe của tôi ở ở đằng kia, đi thôi.

- Ồ...được_ Cô gạt đầu, diu bà cụ lên xe.

Xe chạy đến một ngôi biệt thự sang trọng, thiết kế theo kiểu cổ điển, hai bên đường là những đàn hoa oải hương hương thơm nhẹ nhàng, xe chạy vào càng sâu, rồi dừng hẳn, hiện lên là ngôi biệt thự sang trọng, lộng lẫy. Bước xuống xe, đỡ lấy bà cụ cùng xuống.

Bước và trong cô càng ngỡ ngàng bên trong biệt thự được thiết kế theo kiểu Á-Âu sang trọng, toàn là những đồ giá trị, không phải lần đầu thấy những thứ giá trị này, nhưng cũng phải ngỡ ngàng bởi sự xa hoa của nó.

- Cháu ngồi đi_ Bà cụ mời cô ngồi.

- Dạ_ Cô theo phản ứng ngồi xuống.

- Vy nhi mau gọi ba mẹ con xuống đây_ Bà cụ nói với cô gái.

GTNV CHÚT XÍU NHA.

Lương Vy Nhi- 18 tuổi, là cô công chúa duy nhất của gia tộc Lương gia, nổi tiếng ở Trung Quốc. Tính tình thì: đánh đá (đối với người ngoài), vui vẻ, dịu dàng (với người trong nhà). Trên cô còn có 2 người anh trai. Gia đình cô được chuyển sang Mỹ định cư.

- mẹ gọi hai chúng con xuống có gì không?_ Hai người, một nam một nữ bước xuống, nhìn cách ăn mặc cô biết cũng chả vừa gì đâu.

- À....ta có chuyện muốn nói_ Bà cụ từ tốn nói.

- Chuyện gì vậy bà/ mẹ_ Cả ba đồng thanh trừ cô.

- Ta muốn nhận cô gái này làm cháu nuôi_ bà cụ nhìn cô nói.

- Dạ_ Cả bốn ngơ ngác.

- Cháu tên gì? bao nhiêu tuổi? sống ở đâu?_ Bà cụ mặc kệ hỏi những gì liên quan đến cô.

- Dạ cháu tên là Hoàng Mộc Hy Từ, 18 tuổi, cháu ở Bắc Kinh,mới chuyển sang đây_ Cô trả lời.

- Từ nay ta nhận cháu làm cháu ta rồi, phải gọi ta một tiếng bà nghe chưa_ Bà cụ vỗ tay cô

- Dạ

- Các con có ý kiến gì không?_ Bà cụ quay qua cặp vợ chồng.

- Mẹ Vui là được, cô bé này cũng được, chúng con quyết định nhận làm con nuôi luôn_ Bác gái nói.

- Mai phải thông báo với truyền thông gia tộc ta nhận cháu nuôi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Căn bệnh quái ác

Ngày hôm sau, giới truyền thông đã biết gia tộc Lương gia nhận cháu nuôi, nhưng không cho biết người đó là ai, hình ảnh, tuổi, chỉ có cái tên Lương Hy Băng là được công bố ngoài ra tất cả chỉ còn là bí ẩn.

2 Năm sau.

Trong hai năm nay anh Âu Dương Quân Thần đã lục tung tất cả thành phố ở Mỹ nhưng vẫn không tìm thấy cô, anh chắc rằng đã có một người nào đó che mắt tất cả thông tin của cô, nên mới không tìm thấy.

Tại nơi khác nói đúng hơn là sân bay, một cô gái bước từ trong bước ra, dáng vẻ cô ấy toát lên vẻ lạnh lùng, nhưng quyến rũ, cô gái mặc một chiếc váy màu đen bó sát, cùng đôi giày cao gót màu đen, tôn lên làn da trắng hồng của cô gái, mái tóc màu bạch kim ngang vai được xoắn tùy ý trên vai, đôi mắt xanh thăm thẳm cuốn hút người nhìn, các bạn đã biết đây là ai chưa, còn ai vào đây nữa nữ phụ của chúng ta Hoàng Mộc Hy Từ chứ ai.

Tháo mắt kính ra nhìn xung quanh môi mấp máy:- Bắc Kinh ta đã trở lại_ Xon bước đến chiếc xe đang đậu ngay trước.

- Chào mừng tiểu thư trở lại_ Quân gia thấy cô cúi đầu cung kính nói.
- Được rồi_ Cô đưa hành lý cho tên vệ sĩ, bước lên xe.
- Quân gia ông cho xe đến khu nhà ở chuột ở đường X, giùm tôi_ Cô nói.
- Vâng thưa tiểu thư_ Quân gia gật đầu, nhưng trong lòng khó hiểu tại sao người như tiểu thư lại đến nơi đó chứ. Nhưng cũng không dám hỏi.

15' sau

- Tới rồi thưa tiểu thư_ Dừng lại là nơi ở lúc trước của cô, cô bước xuống xe, nhìn vào con đường quen thuộc nhưng xa lạ, mình từng đi qua hằng ngày. Đi thẳng vào trong, cô bất giác cảm thấy đau lòng, ba cô, người cho cô tình thương đầu tiên ở đây đang đứng sửa lại nơi bị thùng một lỗ lớn, nhìn ông có vẻ già hơn trước rồi.
- Ba..._ Cô nghẹn ngào kêu lên, nghe tiếng nói quen thuộc ông buông những sợi dây xuống quay ra đằng sau.
- Ba, con nhớ ba lắm_ Cô chạy lại ôm ông vào lòng.
- Hy Từ phải không, con về rồi_ Ông cũng không tin đây là con gái của ông
- Con là Hy Từ đây, con về rồi, từ nay chúng ta có thể sống chung với nhau rồi_ Cô gật đầu.
- Vào nhà thôi_ Ông nói, cô cản lại- Không cần đâu ba chúng ta sẽ không sống ở đây nữa, chúng ta đến nhà mới thôi.
- Để ta đi dọn đồ_ ông nói.
- Không cần, ba chỉ cần đi theo con là được_ Cô nói dắt ông đến xe.

Trên xe ông hỏi;- 2 năm nay con sống sao?

- Con sống rất tốt, con được một gia đình nhận nuôi_ Cô trả lời.
- Vậy cái tên ông chủ kia đâu.
- Tên biến.....à tên đó con nghĩ việc rồi_ Cô định nói tên biến thái đó nhng7 nhanh chóng sửa lại.
- Ừ, ta cũng yên tâm rồi....khụ...khụ_ Ông nói, nhưng đột nhiên họ mạnh, trên tay còn có một ít máu.
- Ba bị gì vậy?- Cô lo lắng khi thấy ông ho ra máu.
- Ta không....sao đâu...khụ...khụ_ Ông xua tay. Nhưng lại ho tiếp.
- Ho như vậy mà còn bảo không sao, quân gia đến bệnh viện cho tôi_ Cô lo lắng nói, với quân gia.
- Ta bảo không sao mà_ Ông lo lắng nói.
- Ba à có phải ba có gì giấu con không_ Cô nghi ngờ.
- Ta....
- Thưa tiểu thư đã đến bệnh viện rồi_ Quân gia cắt ngang lời của ông.
- Vào thôi_ Cô dìu ông đi.

30' sau

- Mời tiểu thư theo tôi_ Bác sĩ từ trong phòng khám bước ra, cô đi theo bác sĩ
- Không biết ba tôi...._ Cô nói lập lững.
- Ba cô hiện giờ đang mất phải bệnh ung thư, giai đoạn 2 gần chuyển sang giai đoạn cuối rồi_ Bác sĩ ôn tồn nói.
- Vậy có cách nào chữa trị không bác sĩ_ Cô nhẹ nhàng nói, nhưng có ai biết trong lòng cô đang nằng nê, người ba cô cho cô biết thế nào yêu thương mắc phải căn bệnh quái ác ấy sao.
- Chữa trị cũng có nhưng chỉ có sấp xuất thành công là 20%, nếu không thành công ông sẽ có nguy cơ thành người thực vật suốt đời_ Bác sĩ nói, cô chấn động

- Vậy bác sĩ có nghĩ ai có thể sẽ chữa trị được không_ C6 hỏi.
- Có, đó là bác sĩ nổi tiếng thế giới Lục Tinh_ Bác sĩ nói.
- Được, tôi mời cô ấy về_ Cô nói chắc chắn.
- Cô chắc chứ, tôi nghe nói cô ấy không dễ dàng chấp nhận chữa trị cho ai đâu_ Bác sĩ e dè nói.
- Chắc chắn, bác sĩ cứ cho ba tôi nhập viện đi, tôi sẽ nói thời gian sau_ Cô nói.
- Được, tôi cũng mong có thể thấy được thần thoại trong giới y học Lục Tinh.

CÀNG NGÀY CÀNG NHẢM ĐÚNG KHÔNG CÁC BẠN. NHƯNG TÁC GIẢ SẼ CỐ GẮNG Ở NHỮNG CHƯƠNG SAU. CÁC BẠN CÓ THƯƠNG TỔ, YÊU TRUYỆN CỦA TỔ THÌ NHẤN THEO DÕI ĐỂ CẬP NHẬT NHỮNG CHƯƠNG MỚI NHẤT NHA, VÀ NHỚ ĐỀ CỬA TRUYỆN CHO TÁC GIẢ CÓ ĐỘNG LỰC VIẾT TIẾP.

TRUYỆN CÙNG TÁC GIẢ:

THIÊN THẦN GÂY CẢNH.

CÔ NÀNG LẠNH LÙNG! ANH YÊU EM RẤT NHIỀU.

ỦNG HỘ HAI TRUYỆN NÀY CỦA TÁC GIẢ VỚI NHÉ.

CẢM ƠN NHIỀU.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Thần thoại lục tinh

Ba, bây giờ ba phải nhập viện để chữa trị_ Cô ồn tồn nói với ông.

- Ta làm gánh nặng cho con phải không_ Ông buồn nói.
- Không có đâu ba, ba không phải là gánh nặng của con đâu_ Cô mỉm cười nói.
- Được ta nghe lời con_ Ông vỗ tay cô nói.
- Bây giờ ba nghĩ ngơi đi, con đi làm chút chuyện_ Cô đỡ ông nằm xuống giường.

Trong một căn phòng tối, giọng nói người đàn ông trầm, khàn nam tính nhưng lạnh vang lên:- Đã điều tra ra chưa?

- Thừa Lão đại đã tìm được người, hiện tại cô ấy đang ở Bắc Kinh_ Một tên khác cung kính nói với người đàn ông.
- Được, cậu lui đi_ Người đàn ông nói.
- Trốn 2 năm, cuối cùng cũng xuất hiện rồi sao bé cưng, để xem tôi trừng trị em ra sao_ giọng nói lại vang lên trong màn đêm, có ai đoán ra được anh này chưa, là Âu Dương Quân Thần đó ạ.

Tại nơi cô.

Cô đang chuẩn bị tiến hành phẫu thuật cho ba mình, có ai biết được trong hai năm nay cô đã, làm lại tất cả những gì đã mất ở kiếp trước, việc đầu tiên là cô khôi phục tất cả thân phận ở kiếp trước, việc thứ hai là giúp sức cho gia tộc Lương gia trở nên mạnh hơn.

1 tuần sau.

Còn 15' nữa sẽ bắt đầu ca phẫu thuật, cô đang cảm thấy rất căng thẳng, 1 tuần này cô cứ có cảm giác như có ai đó theo dõi mình, nhưng lại không biết là.

Mang găng tay, khẩu trang ào, tiến vào phòng phẫu thuật, nhưng trong lòng lại hồi hộp. Cứ thế 1 tiếng, 2 tiếng, 3 tiếng trôi qua.

Cuối cùng cũng xong, ca phẫu thuật rất thành công.

Đứng nhìn ba mình đang nằm trên giường, do tác dụng của thuốc nên ông vẫn còn hôn mê, đây là lần đầu tiên trong đời Lục Tinh thực hiện ca phẫu thuật mà căng thẳng như vậy, mọi người trong giới y học mọi người gọi cô là Thần thoại Lục Tinh vì cô luôn thành công trong mọi ca phẫu thuật.

- Hy Từ làm gì mà ngây người vậy con_ Ông trên giường khó khăn nói. Cô thoát ra khỏi suy nghĩ của mình chạy lại chỗ ông:- Ba tỉnh rồi, ba có cảm thấy chỗ nào không khỏe không?

- Ta không sao, thật không ngờ Thần thoại Lục Tinh không hổ danh là thần thoại, ta muốn gặp cô ấy cảm ơn_ Ông cười hiền.

- Cô ấy đã trở về nước rồi, vì cô ấy có ịch bạn_ Cô nói.

- À, thật tiếc.

- Để con đi mua chút cháo cho ba, ba nằm đây nghỉ ngơi đi_ Cô nói.

- Ủ_ ông gật đầu, cô cầm lấy túi xách đang đặt trên ghế bước đi.

Cô bấm thang, nhưng phải đợi.

“Ting” cửa thang máy mở ra, trong thang máy là một người đàn ông cao to, đẹp trai nhưng cô miễn dịch rồi, bước vào thang máy, cửa thang máy từ từ đóng lại, sao cô cảm thấy càng ngày càng nguy hiểm vậy trời, mùi hương bạc hà sộc vào mũi, cái mùi hương quen thuộc, làm cô ngây người, đột nhiên thang máy dừng hẳn, nhưng không mở cửa, cô biết là thang máy bị trục trặc rồi, nhưng sao lại thấy nguy hiểm. Một bàn tay rắn chắc vòng quanh eo cô, làm cô giật thót tim, có ai tin một sát thủ như cô lại rất sợ ma không.

Người đàn ông đó từ cầm lên vai cô, hít lấy hương thơm trên người cô:- Bé cưng, lâu rồi không gặp_ giọng nói quen thuộc.

- Anh là ai?_ CÔ nhú mày hỏi.

- Quên anh rồi sao?_ Người đàn ông nói, giọng nói ma mị, còn cố ý liếm nh5 vành tay của cô.

- Chúng ta quen nhau sao?_ Cô càng khó chịu nha.

- Âu Dương Quân Thần_ Anh nói.

- Anh....._ Cô đột nhiên run lên.

- Sao? bé cưng nhớ anh rồi phải không?_ Anh xoay người cô lại, ôm cô sát vào lòng ngực mình, có ai biết thang máy đứng là do anh làm không.

- Anh...buông tôi ra_ Cô áp ứng.

- Buông? em trốn tôi hai năm, bây giờ bảo tôi buông, em nghĩ có thể sao?_ Anh nói, bàn tay hư hỏng luồn vào áo cô vuốt ve eo nhỏ nhắn, dần dần lên nhưng cô nắm tay lại nói:- Anh đừng quá đáng.

- Quá đáng? nếu muốn anh có thể quá đáng hơn nữa_ Anh vừa nói, chưa để cô nói gì đã gỡ caravat cột hai tay cô vào thành thang máy, buông tay ra nhìn cô chật vật giựt tay mỉm cười:- Bé cưng lần này đừng hồng trôn nữa.

- Anh mau thả tôi ra, nếu không đừng trách tôi_ Cô nghiêng răng nói.

- Vậy sao/_ Anh lại mỉm cười, nụ cười nguy hiểm, cô càng đề phòng, anh làm sao không biết ý nghĩ của cô chứ, tay phải ôm eo cô kéo sát vào người mình, tay còn lại nắm gáy cô kéo sát vào môi mình, môi kề môi, lưỡi anh bắt đầu cuộc hành trình thăm dò khoang miệng cô, cô mím chặt môi, anh biết ý định của cô, cắn nhẹ vào môi cô, cô đau dế môi, nắm lấy cơ hội tiến lưỡi mình vào miệng cô hút hết mặt ngọt.

2’ trôi qua, ah luyến tiếc bỏ môi cô ra, cô giờ đây khuôn mặt đã ửng hồng vì anh hôn. Anh cúi đầu cô nói:- Ngốc, sao không thử, kỹ thuật hôn của em quá tệ cần rèn luyện thêm.

- Anh đi mà rèn luyện tôi không cần, còn bây giờ mau thả tôi ra_ Cô nói.

- No no no, anh chưa muốn_ Anh nói, tay phải luồn vào áo cô, tay tìm đến bầu ngực của cô mà xoa nắn, hình như xoa bên ngoài chưa đủ nên anh đẩy áo lót của cô lên cao, ngón tay vờ vẽ nụ hồng trước ngực cô, làm cô bật tiếng rên rỉ.

- Sao? thích không_ Anh vừa nói lực đạo xoa càng mạnh hơn.

- Anh....um...quá đáng_ Cô kháng nghị, nhưng giọng nói phát ra lại yếu đuối.

- Nói rõ ràng là em đang rất thích_ Anh ngắc nhẹ5 nụ hoa trước ngực cô

- á....đau...tên điên_ Cô la lên vì đau.

VIẾT CHƯƠNG NÀY TA CHẢY CẢ MÁU MÚI. HAHA

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Yêu cô

- Nói xạo rõ ràng là em đang rất thích_ Anh ngắc nh5 nụ hoa trước ngu7c5 cô
- Á...đau...tên điên_ Cô la lên vì đau.
- Làm người phụ nữ của tôi đi_ anh liếm nhẹ vành tay của cô.
- Mơ đi_ Cô còn xót lại chút lý trí nói lớn.
- Em không thành thật nhưng cơ thể em lại rất thành thật_ Anh nói tay luồn vào váy cô xoa nhẹ bắp đùi trắng nõn.
- Anh đừng có quá đáng_ Cô nhìn anh nói.
- Ô, đây có vẻ không được tiện lắm, chúng ta về nhà đi_ Anh nói, tháo caravat trôi tay cô ra, xoa xoa cánh tay đã bị đồ lên, trách mắng nói:- Không biết thương hoa tiếc ngọc gì hết.
- Anh sẽ thương em thật tốt_ Anh nói chưa để cô kháng nghị đã vác cô lên vai, có phải là do sắp đặt hay không mà cửa thang máy đã mở ra dừng tại bãi đỗ xe.
- Ngồi yên_ Anh ném cô và ghế phụ nghiêm giọng nói.
- Anh...._ Tại sao cô lại sợ cái giọng này như vậy chứ.

Xe anh dừng lại tại ngôi biệt thự sang trọng, mở cửa xe ra anh vác cô đi thẳng vào nhà, người hầu thấy ông chủ mình còn đem một nữ nhân về thì ngạc nhiên, từ đó giờ ông chủ có đem nữ nhân về đâu, xem ra họ sắp có phu nhân rồi.

Mở cửa ném mạnh cô xuống giường, bị ném đầu óc quay cuồng chưa kịp định hình anh đã đè lên người cô.

Tay nâng cằm, hướng đến môi cô mút thật mạnh. Mỗi một cái đều như muốn cắn nát cô.

- Ừm..... cô không kịp phản ứng, đợi đến khi cô có cảm giác thì miệng đã bị phủ kín, cắn bản không có cách nào hô hấp, sức lực này khiến cô đau đến khê cau mày.

Tay phải của anh từ từ trượt vào bên trong quần áo của cô, mò mẫm viên mềm mại kia, vuốt ve, trêu chọc, tay trái đè lại đầu của cô, ép buộc cô dán sát vào mình hơn.

Mãnh liệt đoạt lấy từng ngụm từng ngụm nước bọt ngọt ngào trong miệng cô, hung hăng mút cắn đầu lưỡi của cô, ngón tay không tự giác tăng thêm sức lực, dưới bụng rất nhanh dâng lên một cỗ hỏa nóng.

Cô có chút không chịu nổi anh cắn mút mạnh bạo như thế.

Thấy cô thở không được anh luyến tiếc rời môi cô.

Dơ chân đá mạnh vào chân anh, cô chạy thẳng đến cửa phòng, nhưng....nó khóa bằng mật khẩu, thời gian gấp rút không thể mở được.

Cho tới bây giờ Âu Dương Quân Thần anh chưa gặp qua ai dám cãi lời của anh như vậy, từ nhỏ đến lớn, ai cũng đặt anh ở trung tâm, con mồi anh nhìn trúng có thể chạy thoát được sao?

Về mặt âm trầm từng bước từng bước đi về phía cô đang cố gắng mở cánh cửa, một đấm đánh tới. "Rầm" một tiếng vang thật lớn, khung cửa lồm xồm xuống một nửa, trong nháy mắt chất lỏng đỏ tươi chảy xuống hoà lẫn với những mảnh gỗ vụn.

Anh kéo cô đang nhìn anh, động tác thô lỗ cởi sạch đồ của cô, đặt cô dựa vào cánh cửa, không có bất kỳ màn dạo đầu nào trực tiếp tiến vào.

-Á! cô không thuận theo thét lên, nước mắt theo khóe mắt rơi xuống, cảm giác đau đớn như bị xé nát ra làm cho cô sắp không chịu nổi.

Người đàn ông vẫn không thèm quan tâm mà rong đuổi như cũ, dùng sức như vậy, vô tình như vậy.....

Anh bị cô mềm mại xiết chặt bao bọc đến đặc biệt thoải mái.

Cô cần môi chống đỡ những cái va chạm mạnh mẽ của người đàn ông, khó chịu trong người dần dần chuyển thành một loại cảm giác vui sướng lạ lẫm, làm cho cô cảm thấy rất xấu hổ, đôi chân lập tức quắn lên ngang hông cường tráng của anh ta, không thể chịu nổi.

Sau lưng chống đỡ trên cánh cửa cứng ngắc làm cô rất đau, sóng nhiệt trong cơ thể từng đợt từng đợt càng nhanh hơn, đánh sâu vào khiến cả người cô nóng lên, cô hòng không tự chủ được khẽ rên ra tiếng.

Sau khi kịp phản ứng lại cô lập tức cắn chặt môi dưới, không để mình phát ra một âm thanh nào nữa.

- Ngoan kêu lên_ Anh ghé vào bên tai cô phả hơi, ngón tay chậm rãi sờ lên gương mặt của cô.

- Đau chết tôi rồi_ Cô oai oán nói.

- Xin lỗi, là do em không ngoan_ Anh nhẹ giọng khác với lúc nãy.

- Anh lấy mất lần đầu của tôi rồi, sau này sao tôi có thể lấy chồng chứ_ Cô nói, có ai tin đây là sát thủ Huyết Ảnh không vậy trời, anh nghe vậy mặt tối sầm- Em chỉ cần ở bên tôi là được.

- Tôi không yêu anh_ Cô nói, nghe vậy anh càng tức tôi trực tiếp đâm sâu vào hơn, làm cô đu hơn.

Cứ thế anh không nói không rằng cứ liên tục đòi hỏi cô tới rạng sáng mới buông tha

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Khuôn mặt thật sự

Ánh nắng ban mai chiếu rọi vào căn phòng, làm hiện lên 2 thân thể đang ôm nhau ngủ, nói đúng hơn là người đàn ông ôm cô gái nhỏ, còn cô gái lại dựa lưng vào người đàn ông, chắc các bạn biết đây là ai rồi chứ, là Âu Dương Quân Thần cùng với Hoàng Mộc Hy Tử chứ ai.

Lờ mờ tỉnh dậy, hình ảnh hai người tối qua quẩn lấy nhau dần hiện lên, quay qua bên cạnh mình, tên này thật đẹp trai, đây có phải là khuôn mặt thật của hắn không nhỉ. Cô cứ nhìn mãi, càng nhìn càng si mê.

- Nhìn đủ chưa?_ giọng nói đột ngột vang lên, anh đã tỉnh, nói đúng hơn là tỉnh trước cô, chỉ muốn xem cô sẽ biểu hiện thế nào khi thấy anh.

- Tôi....tôi....có nhìn anh....đâu_ Cô đỏ mặt lấp bắp.

- Tôi có nói em nhìn tôi à?_ Anh cười nói.

- Anh....

- Được rồi, không đùa nữa, mau thay quần áo, chúng ta đi ăn sáng_ Anh xoa đầu cô, kéo cô ngồi dậy, nhưng cô cản lại- Không cần tôi tự làm được.

- Em ngại gì chứ, cơ thể em chỗ nào tôi không thấy qua chứ_ Anh nói, xốc chân cô lên bế cô ngang nhiên vào phòng tắm, mặc cô có chống cự dấy giụa thế nào.

- Có mặc vào không?_ Anh ném cho cô một bộ váy.

- Nhưng không có....._ Cô ngượng ngùng.

- Có gì?_ Anh hỏi.

- Không có.....đồ lót_ Cô đỏ mặt nói.

- haha.....ở bên kia_ Anh đột nhiên cười lớn chỉ tay về phía túi trắng để trên sofa.

Cô cầm đồ đi vào phòng tắm, nhưng chưa kịp mở cửa anh đã lên tiếng- Thay ở đây đi.

- Anh bị điên hả?_ Cô quay qua hỏi.

- Em muốn sau một thay ở đây, hai là tôi thay cho em_ Anh nói, tiến từng bước về phía cô,

- Tôi thay, không cần anh_ Cô đưa tay ra bảo ý anh ngừng lại. Anh ngừng lại, đợi cô thay, nhưng cô đâu có thuận ý anh chứ, quay lại cửa phòng tắm mở cửa và đóng cái “RẦM” trong chớp nhoáng.

“Cách” cửa phòng tắm đã được khóa bên trong.

- Em giỏi lắm_ Anh nói vọng vào.

- Cảm ơn đã khen_ Cô cười, nhanh chóng thay đồ đi ra, cửa đi ra đã thấy khuôn mặt đỏ vì tức của anh

- Anh bình tĩnh lại chút, chúng a đi ăn sáng_ Cô tiến lại chỗ anh nói, rồi đi ra ngoài. Anh đột nhiên kéo cô lại, lạnh lùng nói- Tôi không ăn sáng nữa.

- Vậy anh ăn gì?_ Cô khó hiểu.

- Ăn em_ Anh cười tà mị, vén váy cô lên xoa bóp đùi trắng nõn.

- Nhưng tôi đói rồi_ Cô lạnh nhạt nói, đẩy mạnh anh ra xoay người đi xuống.

Anh không tức giận chỉ cười đút tay vào túi quần, bước đi theo cô, anh càng ngày càng thích con báo nhỏ này rồi nha.

- Em muốn ăn gì?_ Anh hỏi.

- Ăn món Tây_ Cô nói.

- Được, tài xế đến nhà hàng Tây đi_ Anh gật đầu ra lệnh cho tài xế.

Nhà hàng Tây.

- Em ăn gì? gọi đi_ Anh đưa menu cho cô.

- Cho tôi một phần mì Ý, và một chai Gum_ Cô không nhận menu, nhìn sang phục vụ nói, tay đưa giữa không trung nhanh chóng rục lại. Anh nhìn cô, nhìn bằng ánh mắt tức giận đến rợn người, dám làm anh bẽ mặt anh giữa nơi đông người như vậy, xem ra cô ăn phải gan hùm rồi.

- Anh ăn gì?_ Cô quay qua hỏi anh, giọng nói vẫn lạnh nhạt.

- Như em_ Anh nhìn cô nói.

- Trong những năm qua em sống sao?_ Anh hỏi.

- Bình thường_ Cô nói.

- Bình thường? Nhưng nhìn em hông bình thường_ Anh nói.

- Còn anh? Những năm qua sống như thế nào?_ Cô lảng sang chuyện khác.

- Từ lúc em đi, tôi cho người lục tung đất Anh Quốc nhưng không tung tích, lúc đó tôi rất tức giận, chỉ cần tìm được em tôi sẽ cho em biết thế nào là rời xa tôi_ Anh nở nụ cười nói.

- Ừ_ Cô không phản ứng trả lời.

- Em không sợ_ Anh nhiu mày.

- Sợ? Từ lúc.....tôi không biết sợ là gì_ Cô định nói gì đó, nhưng lại dừng lại suy nghĩ rồi nói tiếp.

- Vậy tôi cho em biết_ Anh nói đầy ẩn ý. Cô hiểu anh là đang nói sẽ cho cô biết hậu quả rời xa anh, thì cứ để anh làm gì tùy ý anh đi, cô cũng chẳng quan tâm, thứ cô quan tâm bây giờ là trả thù đám nam chủ, nữ chủ đã hại thân thể này, cho họ biết thế nào là đau khổ, cho họ biết những gì nữ phụ này đã chịu.

- Hy Từ, HOÀNG MỘC HY TỪ_ Anh lớn tiếng gọi tên cô, cô giật mình thoát khỏi suy nghĩ của mình, nhìn anh lạnh nhạt lên tiếng- Chuyện gì?

- Em suy nghĩ gì vậy, tôi gọi không trả lời_ Anh hỏi.

- Tôi có suy nghĩ gì đâu_ Cô nói.

- Thức ăn ra rồi kìa ăn đi_ Cô chỉ tay vào thức ăn đã được mang lên, còn tốt bụng lấy nĩa, cho anh

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Gặp lại

Ủm nhà hàng nà cũng không tệ_ Cô vừa ăn, rồi nói.

- Đương nhiên, đây là nhà hàng của Hắc Tự Dao mà_ Anh cười nói.

- Hà?_ Cô ngạc nhiên, từ khi nào mà cô có cái nhà hàng này vậy nhỉ.

- Em ngạc nhiên cái gì? Đừng nói là em không biết Hắc Tự Dao nha_ Anh hỏi.

- Biết, chỉ à không biết nhà hàng.....được mở từ khi nào?_ Cô thăm dò

- Nhà hàng này được mở cách đây 1 năm trước_ Anh nhàn nhạt nói, cô gật đầu hiểu.

- Hy Từ, là cậu phải không?_ Từ xa một giọng nói trong trẻo vang lên, nghe người gọi tên cô, cùng lúc anh và cô quay lại nơi phát ra giọng nói, anh chẳng quan tâm, còn cô bất ngờ nha là....

- Về đây từ khi nào?_ Cô lạnh nhạt hi, còn người kia thì tự nhiên ngồi kế bên cô, không quan tâm sự co mặt của anh

- Hừ, cậu về đây không mà không nói, bà bắt tớ qua đây tìm cậu đây này_ Người kia trách móc

- Tội mượn cậu tìm tôi à?_ Cô ăn tiếp phần ăn của mình nói

- Cậu....Lương Hy Băng, vì cậu đi mà bà trách tớ không giữ cậu lại, làm tớ bị đóng băng thẻ rồi, vậy mà bây giờ cậu.....huhu....sao tui khổ vậy trời có đứa bạn mà nó còn không quan tâm tui nữa....._ Lương Vy Nhi, khóc lóc um xùm, anh nhíu mày Lương Hy Băng, nghe rất quen, nhưng nhất thời không nhớ.

- Lương Hy Băng?_ Anh nhíu mày hỏi cô.

- À.....đó là tên giả thôi_ Cô cười xuê xoa

- Giả gì mà giả, cậu ta tên là Lương Hy Băng, cháu nuôi của gai tộc Lương đấy- Lương Vy Nhi vạch trần lời của cô,

- Thì ra đây là đứa cháu nuôi bí ẩn của Lương Gia_ Anh gật đầu hiểu ý

- Lương Diệu Hy cậu...tức chết tôi mà_ Cô trừng mắt nhìn Lương Vy Nhi

- Cậu mau nói với bà là tìm được cậu rồi, kêu bà ấy rờ lệnh đóng băng thẻ của tớ đi_ Lương Vy Nhi đưa điện thoại cho cô.

- Biết rồi mà_ Cô cầm lấy điện thoại gọi cho bà.

- Lương Vy Nhi, còn tìm được Băng nhi chưa_ D9au62 đây bên kia bắt máy, cô chưa kịp nói chuyện nữa thì phải để điện thoại cách xa lỗ tay rồi.

- Bà bình tĩnh là Hy Băng đây_ Cô nhỏ nhẹ nói, làm anh ghen tỵ nha, từ trước giờ cô có nói chuyện vậy với anh đâu.

- Băng nhi đó hả? Con đang ở đâu sao mà đi không một lời vậy_ Bà nói.

- Dạ con đang ở Bắc Kinh xin lỗi bà con đi mà không báo_ Cô nói

- Không sao, con an toàn là được rồi_ Bà bên kia vui vẻ nói

- À....bà rờ lệnh đóng băng thẻ của Vy Nhi lại đi ạ_ Cô nói

- Ta có đóng băng thẻ của nó đâu, ta chỉ mới hăm dọa thôi, ai ngờ nó tin chứ_ Bà nói, bên đây Vy Nhi nghe thì như muốn nổ tung

- Vậy hả? Bye bà nha, tối cchung1 ta gọi video_ Cô nói xong cúp máy ném điện thoại lại cho Vy Nhi, Vy Nhi nhanh chóng chụp lấy oán hận nói- Điện thoại tớ mới mua, nhe nhẹ chút chứ.

- Một cái điện thoại bằng cả một cái thẻ mấy triệu USD sao?_ Cô nhón nhờ nói

- Được rồi, Hy Băng này...._ Lương Vy Nhi nhẹ giọng nói

- Chuyện gì? nói đừng dài dòng_ Cô hiểu ý của Vy Nhi mà, có chuyện là lại dờ cái giọng đó ra

- Tớ đến Trung Quốc lần đầu, nên không quen biết ai, cái gì nên.....nên_ Lương Vy Nhi liếm môi nói
- Cái gì? nói lẹ_ Cô cau gắt
- Nên cậu cho tớ ở chung với nhé_ Lương Vy Nhi hớn hờ nói
- Tùy cậu_ Cô lạnh nhạt nói
- Khu.....Khu..._ Anh ho để cho họ biết còn có anh tồn tại
- Ai đây?_ Lương Vy Nhi quay qua cô hỏi về anh
- Người quen.
- Thật không ngờ Nữ Thần có người quen là nam nhân nha_ Lương Vy Nhi cười mờ ám
- Đùng có suy nghĩ lung tung
- Biết rồi
- Đây tên kia, anh tên gì?_ Lương Vy Nhi quay qua hỏi anh
- Đùng có nói chuyện kiểu đó, nếu không muốn chết_ Cô quay qua nhắc nhở
- Không sao, tôi tên là Âu Dương Quân Thần_ Anh nói
- Âu Dương Quân Thần?_ Lương Vy Nhi ngạc nhiên
- Làm gì mà ngạc nhiên vậy?_ Cô hỏi
- Âu Dương Quân Thần là chủ tịch của Âu Thần đó_ Lương Vy Nhi nói
- Hả?_ Ngạc nhiên nha, cô có biết gì đâu, nếu nói Hắc Âu của cô là bá chủ bên Châu Âu, thì Âu Thần chính là bá chủ của Châu Á.
- Tới giờ mới biết sao?_ Anh nhướn mày hỏi cô
- Ừ_ Cô thành thật trả lời
- Chúng ta về thôi Hy Băng_ Lương Vy Nhi nũng nịu
- Vậy.....tôi về trước_ Cô xách túi xách đứng lên nói với anh rồi cùng Vy Nhi rời đi

Anh nhìn theo bóng cô, xem ra muốn chinh phục cô phải thông qua người của Lương gia rồi, cũng tốt dù gì anh cũng thân với bà ấy.

Trên đường

- Hy Bnag8, sao không đi xe mà lại đi bộ chứ_ Vy Nhi than thở vì trời vừa nắng nóng, mà còn đi bộ chắc tới nhà chết mất
- Tớ không có xe, đi nhờ người ta mà_ Cô thần nhiên trả lời
- Hả?
- “RENG.....RENG.....RENG” Điện thoại của Vy Nhi vang lên
- Alo, ai đó_ Vy Nhi hỏi
- Tớ đây, Thanh Ngọc_ Đầu dây bên kia nói
- Thanh Ngọc là cậu sao, lâu rồi không gặp_ Vy Nhi ngạc nhiên nói
- Vậy giờ gặp đi, tớ đang ở quán cà phê cũ_ Thanh Ngọc nói, nghe tên đó cô nhủ mày Thanh Ngọc liệu có phải là Trương Thanh Ngọc không, mà nhìn Vy Nhi nói chuyện thân thiết vậy, chắc có mối quan hệ thân thiết lắm đây
- OK, 15’ sau tớ tới liền_ Vy Nhi vui vẻ cúp máy, quay qua cô hỏi- Cậu đi không?
- Có phải là Trương Thanh Ngọc không?_ Cô không trả lời mà hỏi ngược lại

- Ừ, sao cậu biết Vy Nhi thành thật gật đầu, c nghe vậy bất ngờ, thật không ngờ bạn cô lại là bạn của kẻ thù, cô phải làm sao, cô đã từng thề những người liên quan đến Trương Thanh Ngọc cô đều không tha, cô là vậy người liên quan đến kẻ thù cho dù không hại cô, cô cũng phải giết

- Tôi không đi, cậu đi đi_ Cô lạnh lùng nói, bỏ mặt Vy Nhi ở đó bước đi, nhìn bóng dáng của cô, Vy nhi cảm thấy cô sao cô đơn vậy, cảm thấy cô có gì đó giấu mình

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không! Nam Chính, Nữ Chính Tránh Xa Ta Ra Chút* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.